Liber Numeri

Cap. 1 1 Locutusque est Dominus ad Moysen in
deserto Sinai in tabernaculo fœderis, prima die mensis
secundi, anno altero egressionis eorum ex Ægypto,
dicens : 2 Tollite summam universæ congregationis
filiorum Israël per cognationes et domos suas, et nomina
singulorum, quidquid sexus est masculini 3 a vigesimo
anno et supra, omnium virorum fortium ex Israël, et
numerabitis eos per turmas suas, tu et Aaron. 4 Eruntque
vobiscum principes tribuum ac domorum in cognationibus
suis, 5 quorum ista sunt nomina : de Ruben, Elisur, filius
Sedeur ; 6 de Simeon, Salamiel filius Surisaddai ; 7 de
Juda, Nahasson filius Aminadab ; 8 de Issachar,
Nathanaël filius Suar ; 9 de Zabulon, Eliab filius Helon ;
10 filiorum autem Joseph, de Ephraim, Elisama filius
Ammiud ; de Manasse, Gamaliel filius Phadassur ; 11 de
Benjamin, Abidan filius Gedeonis ; 12 de Dan, Ahiezer
filius Ammisaddai ; 13 de Aser, Phegiel filius Ochran ;
14 de Gad, Eliasaph filius Duel ; 15 de Nephthali, Ahira
filius Enan. 16 Hi nobilissimi principes multitudinis per
tribus et cognationes suas, et capita exercitus Israël,
17 quos tulerunt Moyses et Aaron cum omni vulgi
multitudine : 18 et congregaverunt primo die mensis
secundi, recensentes eos per cognationes, et domos, ac
familias, et capita, et nomina singulorum a vigesimo anno
et supra, 19 sicut præceperat Dominus Moysi.
Numeratique sunt in deserto Sinai.

20 De Ruben primogenito Israëlis per generationes et
familias ac domos suas, et nomina capitum singulorum,
omne quod sexus est masculini a vigesimo anno et supra,
procedentium ad bellum, 21 quadraginta sex millia
quingenti. 22 De filiis Simeon per generationes et familias
ac domos cognationum suarum recensiti sunt per nomina
et capita singulorum, omne quod sexus est masculini a
vigesimo anno et supra, procedentium ad bellum,
23 quinquaginta novem millia trecenti. 24 De filiis Gad per

generationes et familias ac domos cognationum suarum
recensiti sunt per nomina singulorum a viginti annis et
supra, omnes qui ad bella procederent, 25 quadraginta
quinque millia sexcenti quinquaginta. 26 De filiis Juda per
generationes et familias ac domos cognationum suarum,
per nomina singulorum a vigesimo anno et supra, omnes
qui poterant ad bella procedere, 27 recensiti sunt
septuaginta quatuor millia sexcenti. 28 De filiis Issachar,
per generationes et familias ac domos cognationum
suarum, per nomina singulorum a vigesimo anno et supra,
omnes qui ad bella procederent, 29 recensiti sunt
quinquaginta quatuor millia quadringenti. 30 De filiis
Zabulon per generationes et familias ac domos
cognationum suarum recensiti sunt per nomina
singulorum a vigesimo anno et supra, omnes qui poterant
ad bella procedere, 31 quinquaginta septem millia
quadringenti. 32 De filiis Joseph, filiorum Ephraim per
generationes et familias ac domos cognationum suarum
recensiti sunt per nomina singulorum a vigesimo anno et
supra, omnes qui poterant ad bella procedere,
33 quadraginta millia quingenti. 34 Porro filiorum Manasse
per generationes et familias ac domos cognationum
suarum recensiti sunt per nomina singulorum a viginti
annis et supra, omnes qui poterant ad bella procedere,
35 triginta duo millia ducenti. 36 De filiis Benjamin per
generationes et familias ac domos cognationum suarum
recensiti sunt nominibus singulorum a vigesimo anno et
supra, omnes qui poterant ad bella procedere, 37 triginta
quinque millia quadringenti. 38 De filiis Dan per
generationes et familias ac domos cognationum suarum
recensiti sunt nominibus singulorum a vigesimo anno et
supra, omnes qui poterant ad bella procedere,
39 sexaginta duo millia septingenti. 40 De filiis Aser per
generationes et familias ac domos cognationum suarum
recensiti sunt per nomina singulorum a vigesimo anno et
supra, omnes qui poterant ad bella procedere,
41 quadraginta millia et mille quingenti. 42 De filiis
Nephthali per generationes et familias ac domos

cognationum suarum recensiti sunt nominibus singulorum
a vigesimo anno et supra, omnes qui poterant ad bella
procedere, 43 quinquaginta tria millia quadringenti.

44 Hi sunt, quos numeraverunt Moyses et Aaron, et
duodecim principes Israël, singulos per domos
cognationum suarum. 45 Fueruntque omnis numerus
filiorum Israël per domos et familias suas a vigesimo anno
et supra, qui poterant ad bella procedere, 46 sexcenta
tria millia virorum quingenti quinquaginta.

47 Levitæ autem in tribu familiarum suarum non sunt
numerati cum eis. 48 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens : 49 Tribum Levi noli numerare, neque pones
summam eorum cum filiis Israël : 50 sed constitue eos
super tabernaculum testimonii et cuncta vasa ejus, et
quidquid ad cæremonias pertinet. Ipsi portabunt
tabernaculum et omnia utensilia ejus : et erunt in
ministerio, ac per gyrum tabernaculi metabuntur. 51 Cum
proficiscendum fuerit, deponent Levitæ tabernaculum ;
cum castrametandum, erigent. Quisquis externorum
accesserit, occidetur. 52 Metabuntur autem castra filii
Israël unusquisque per turmas et cuneos atque exercitum
suum. 53 Porro Levitæ per gyrum tabernaculi figent
tentoria, ne fiat indignatio super multitudinem filiorum
Israël, et excubabunt in custodiis tabernaculi testimonii.
54 Fecerunt ergo filii Israël juxta omnia quæ præceperat
Dominus Moysi.

Cap. 2 1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens : 2 Singuli per turmas, signa, atque vexilla,
et domos cognationum suarum, castrametabuntur filii
Israël, per gyrum tabernaculi fœderis. 3 Ad orientem
Judas figet tentoria per turmas exercitus sui : eritque
princeps filiorum ejus Nahasson filius Aminadab. 4 Et
omnis de stirpe ejus summa pugnantium, septuaginta
quatuor millia sexcenti. 5 Juxta eum castrametati sunt de
tribu Issachar, quorum princeps fuit Nathanaël filius Suar.

6 Et omnis numerus pugnatorum ejus quinquaginta
quatuor millia quadringenti. 7 In tribu Zabulon princeps
fuit Eliab filius Helon. 8 Omnis de stirpe ejus exercitus
pugnatorum, quinquaginta septem millia quadringenti.
9 Universi qui in castris Judæ enumerati sunt, fuerunt
centum octoginta sex millia quadringenti : et per turmas
suas primi egredientur.

10 In castris filiorum Ruben ad meridianam plagam erit
princeps Elisur filius Sedeur. 11 Et cunctus exercitus
pugnatorum ejus qui numerati sunt, quadraginta sex
millia quingenti. 12 Juxta eum castrametati sunt de tribu
Simeon : quorum princeps fuit Salamiel filius Surisaddai.
13 Et cunctus exercitus pugnatorum ejus qui numerati sunt,
quinquaginta novem millia trecenti. 14 In tribu Gad
princeps fuit Eliasaph filius Duel. 15 Et cunctus exercitus
pugnatorum ejus, qui numerati sunt, quadraginta quinque
millia sexcenti quinquaginta. 16 Omnes qui recensiti sunt
in castris Ruben, centum quinquaginta millia et mille
quadringenti quinquaginta per turmas suas : in secundo
loco proficiscentur. 17 Levabitur autem tabernaculum
testimonii per officia Levitarum, et turmas eorum :
quomodo erigetur, ita et deponetur. Singuli per loca et
ordines suos proficiscentur.

18 Ad occidentalem plagam erunt castra filiorum Ephraim,
quorum princeps fuit Elisama filius Ammiud. 19 Cunctus
exercitus pugnatorum ejus, qui numerati sunt,
quadraginta millia quingenti. 20 Et cum eis tribus filiorum
Manasse, quorum princeps fuit Gamaliel filius Phadassur.
21 Cunctusque exercitus pugnatorum ejus, qui numerati
sunt, triginta duo millia ducenti. 22 In tribu filiorum
Benjamin princeps fuit Abidan filius Gedeonis. 23 Et
cunctus exercitus pugnatorum ejus, qui recensiti sunt,
triginta quinque millia quadringenti. 24 Omnes qui
numerati sunt in castris Ephraim, centum octo millia
centum per turmas suas : tertii proficiscentur.

25 Ad aquilonis partem castrametati sunt filii Dan :
quorum princeps fuit Ahiezer filius Ammisaddai.
26 Cunctus exercitus pugnatorum ejus, qui numerati sunt,
sexaginta duo millia septingenti. 27 Juxta eum fixere
tentoria de tribu Aser : quorum princeps fuit Phegiel filius
Ochran. 28 Cunctus exercitus pugnatorum ejus, qui
numerati sunt, quadraginta millia et mille quingenti. 29 De
tribu filiorum Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan.
30 Cunctus exercitus pugnatorum ejus, quinquaginta tria
millia quadringenti. 31 Omnes qui numerati sunt in castris
Dan, fuerunt centum quinquaginta septem millia
sexcenti : et novissimi proficiscentur.

32 Hic numerus filiorum Israël, per domos cognationum
suarum et turmas divisi exercitus, sexcenta tria millia
quingenti quinquaginta. 33 Levitæ autem non sunt
numerati inter filios Israël : sic enim præceperat Dominus
Moysi. 34 Feceruntque filii Israël juxta omnia quæ
mandaverat Dominus. Castrametati sunt per turmas suas,
et profecti per familias ac domos patrum suorum.

Cap. 3 1 Hæ sunt generationes Aaron et Moysi in die
qua locutus est Dominus ad Moysen in monte Sinai. 2 Et
hæc nomina filiorum Aaron : primogenitus ejus Nadab,
deinde Abiu, et Eleazar, et Ithamar. 3 Hæc nomina
filiorum Aaron sacerdotum qui uncti sunt, et quorum
repletæ et consecratæ manus ut sacerdotio fungerentur.
4 Mortui sunt enim Nadab et Abiu cum offerrent ignem
alienum in conspectu Domini in deserto Sinai, absque
liberis : functique sunt sacerdotio Eleazar et Ithamar
coram Aaron patre suo. 5 Locutusque est Dominus ad
Moysen, dicens : 6 Applica tribum Levi, et fac stare in
conspectu Aaron sacerdotis ut ministrent ei, et excubent,
7 et observent quidquid ad cultum pertinet multitudinis
coram tabernaculo testimonii, 8 et custodiant vasa
tabernaculi, servientes in ministerio ejus. 9 Dabisque
dono Levitas 10 Aaron et filiis ejus, quibus traditi sunt a
filiis Israël. Aaron autem et filios ejus constitues super

cultum sacerdotii. Externus, qui ad ministrandum
accesserit, morietur. 11 Locutusque est Dominus ad
Moysen, dicens : 12 Ego tuli Levitas a filiis Israël pro omni
primogenito, qui aperit vulvam in filiis Israël, eruntque
Levitæ mei. 13 Meum est enim omne primogenitum : ex
quo percussi primogenitos in terra Ægypti, sanctificavi
mihi quidquid primum nascitur in Israël : ab homine usque
ad pecus, mei sunt. Ego Dominus. 14 Locutusque est
Dominus ad Moysen in deserto Sinai, dicens : 15 Numera
filios Levi per domos patrum suorum et familias, omnem
masculum ab uno mense et supra. 16 Numeravit Moyses,
ut præceperat Dominus, 17 et inventi sunt filii Levi per
nomina sua, Gerson et Caath et Merari. 18 Filii Gerson :
Lebni et Semei. 19 Filii Caath : Amram et Jesaar, Hebron
et Oziel. 20 Filii Merari : Moholi et Musi. 21 De Gerson
fuere familiæ duæ, Lebnitica, et Semeitica : 22 quarum
numeratus est populus sexus masculini ab uno mense et
supra, septem millia quingenti. 23 Hi post tabernaculum
metabuntur ad occidentem, 24 sub principe Eliasaph filio
Laël. 25 Et habebunt excubias in tabernaculo fœderis,
26 ipsum tabernaculum et operimentum ejus, tentorium
quod trahitur ante fores tecti fœderis, et cortinas atrii :
tentorium quoque quod appenditur in introitu atrii
tabernaculi, et quidquid ad ritum altaris pertinet, funes
tabernaculi et omnia utensilia ejus. 27 Cognatio Caath
habebit populos Amramitas et Jesaaritas et Hebronitas et
Ozielitas. Hæ sunt familiæ Caathitarum recensitæ per
nomina sua. 28 Omnes generis masculini ab uno mense et
supra, octo millia sexcenti habebunt excubias sanctuarii,
29 et castrametabuntur ad meridianam plagam.
30 Princepsque eorum erit Elisaphan filius Oziel : 31 et
custodient arcam, mensamque et candelabrum, altaria et
vasa sanctuarii, in quibus ministratur, et velum,
cunctamque hujuscemodi supellectilem. 32 Princeps
autem principum Levitarum Eleazar filius Aaron
sacerdotis, erit super excubitores custodiæ sanctuarii.
33 At vero de Merari erunt populi Moholitæ et Musitæ
recensiti per nomina sua : 34 omnes generis masculini ab

uno mense et supra, sex millia ducenti. 35 Princeps eorum
Suriel filius Abihaiel : in plaga septentrionali
castrametabuntur. 36 Erunt sub custodia eorum tabulæ
tabernaculi et vectes, et columnæ ac bases earum, et
omnia quæ ad cultum hujuscemodi pertinent :
37 columnæque atrii per circuitum cum basibus suis, et
paxilli cum funibus. 38 Castrametabuntur ante
tabernaculum fœderis, id est, ad orientalem plagam,
Moyses et Aaron cum filiis suis, habentes custodiam
sanctuarii in medio filiorum Israël. Quisquis alienus
accesserit, morietur. 39 Omnes Levitæ, quos numeraverunt
Moyses et Aaron juxta præceptum Domini per familias
suas in genere masculino a mense uno et supra, fuerunt
viginti duo millia.

40 Et ait Dominus ad Moysen : Numera primogenitos sexus
masculini de filiis Israël ab uno mense et supra, et
habebis summam eorum. 41 Tollesque Levitas mihi pro
omni primogenito filiorum Israël : ego sum Dominus : et
pecora eorum pro universis primogenitis pecorum filiorum
Israël. 42 Recensuit Moyses, sicut præceperat Dominus,
primogenitos filiorum Israël : 43 et fuerunt masculi per
nomina sua, a mense uno et supra, viginti duo millia
ducenti septuaginta tres. 44 Locutusque est Dominus ad
Moysen, dicens : 45 Tolle Levitas pro primogenitis filiorum
Israël, et pecora Levitarum pro pecoribus eorum,
eruntque Levitæ mei. Ego sum Dominus. 46 In pretio autem
ducentorum septuaginta trium, qui excedunt numerum
Levitarum de primogenitis filiorum Israël, 47 accipies
quinque siclos per singula capita ad mensuram sanctuarii
(siclus habet viginti obolos) : 48 dabisque pecuniam Aaron
et filiis ejus pretium eorum qui supra sunt. 49 Tulit igitur
Moyses pecuniam eorum, qui fuerant amplius, et quos
redemerant a Levitis, 50 pro primogenitis filiorum Israël,
mille trecentorum sexaginta quinque siclorum juxta
pondus sanctuarii : 51 et dedit eam Aaron et filiis ejus
juxta verbum quod præceperat sibi Dominus.

Cap. 4 1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens : 2 Tolle summam filiorum Caath de medio
Levitarum per domos et familias suas, 3 a trigesimo anno
et supra, usque ad quinquagesimum annum, omnium qui
ingrediuntur ut stent et ministrent in tabernaculo fœderis.
4 Hic est cultus filiorum Caath : tabernaculum fœderis, et
Sanctum sanctorum 5 ingredientur Aaron et filii ejus,
quando movenda sunt castra, et deponent velum quod
pendet ante fores, involventque eo arcam testimonii, 6 et
operient rursum velamine janthinarum pellium,
extendentque desuper pallium totum hyacinthinum, et
inducent vectes. 7 Mensam quoque propositionis involvent
hyacinthino pallio, et ponent cum ea thuribula et
mortariola, cyathos et crateras ad liba fundenda : panes
semper in ea erunt : 8 extendentque desuper pallium
coccineum, quod rursum operient velamento janthinarum
pellium, et inducent vectes. 9 Sument et pallium
hyacinthinum, quo operient candelabrum cum lucernis et
forcipibus suis et emunctoriis et cunctis vasis olei, quæ ad
concinnandas lucernas necessaria sunt : 10 et super omnia
ponent operimentum janthinarum pellium, et inducent
vectes. 11 Necnon et altare aureum involvent hyacinthino
vestimento, et extendent desuper operimentum
janthinarum pellium, inducentque vectes. 12 Omnia vasa,
quibus ministratur in sanctuario, involvent hyacinthino
pallio, et extendent desuper operimentum janthinarum
pellium, inducentque vectes. 13 Sed et altare mundabunt
cinere, et involvent illud purpureo vestimento,
14 ponentque cum eo omnia vasa, quibus in ministerio
ejus utuntur, id est, ignium receptacula, fuscinulas ac
tridentes, uncinos et batilla. Cuncta vasa altaris operient
simul velamine janthinarum pellium, et inducent vectes.
15 Cumque involverint Aaron et filii ejus sanctuarium et
omnia vasa ejus in commotione castrorum, tunc intrabunt
filii Caath ut portent involuta : et non tangent vasa
sanctuarii, ne moriantur. Ista sunt onera filiorum Caath in
tabernaculo fœderis : 16 super quos erit Eleazar filius
Aaron sacerdotis, ad cujus curam pertinet oleum ad

concinnandas lucernas, et compositionis incensum, et
sacrificium, quod semper offertur, et oleum unctionis, et
quidquid ad cultum tabernaculi pertinet, omniumque
vasorum, quæ in sanctuario sunt. 17 Locutusque est
Dominus ad Moysen et Aaron, dicens : 18 Nolite perdere
populum Caath de medio Levitarum : 19 sed hoc facite eis,
ut vivant, et non moriantur, si tetigerint Sancta sanctorum.
Aaron et filii ejus intrabunt, ipsique disponent opera
singulorum, et divident quid portare quis debeat. 20 Alii
nulla curiositate videant quæ sunt in sanctuario
priusquam involvantur, alioquin morientur. 21 Locutusque
est Dominus ad Moysen, dicens : 22 Tolle summam etiam
filiorum Gerson per domos ac familias et cognationes
suas, 23 a triginta annis et supra, usque ad annos
quinquaginta. Numera omnes qui ingrediuntur et
ministrant in tabernaculo fœderis. 24 Hoc est officium
familiæ Gersonitarum, 25 ut portent cortinas tabernaculi
et tectum fœderis, operimentum aliud, et super omnia
velamen janthinum tentoriumque quod pendet in introitu
tabernaculi fœderis, 26 cortinas atrii, et velum in introitu
quod est ante tabernaculum. Omnia quæ ad altare
pertinent, funiculos, et vasa ministerii, 27 jubente Aaron et
filiis ejus, portabunt filii Gerson : et scient singuli cui
debeant oneri mancipari. 28 Hic est cultus familiæ
Gersonitarum in tabernaculo fœderis, eruntque sub manu
Ithamar filii Aaron sacerdotis. 29 Filios quoque Merari per
familias et domos patrum suorum recensebis, 30 a triginta
annis et supra, usque ad annos quinquaginta, omnes qui
ingrediuntur ad officium ministerii sui et cultum fœderis
testimonii. 31 Hæc sunt onera eorum : portabunt tabulas
tabernaculi et vectes ejus, columnas ac bases earum,
32 columnas quoque atrii per circuitum cum basibus et
paxillis et funibus suis. Omnia vasa et supellectilem ad
numerum accipient, sicque portabunt. 33 Hoc est officium
familiæ Meraritarum et ministerium in tabernaculo
fœderis : eruntque sub manu Ithamar filii Aaron
sacerdotis. 34 Recensuerunt igitur Moyses et Aaron et
principes synagogæ filios Caath per cognationes et

domos patrum suorum, [35] a triginta annis et supra, usque
ad annum quinquagesimum, omnes qui ingrediuntur ad
ministerium tabernaculi fœderis : [36] et inventi sunt duo
millia septingenti quinquaginta. [37] Hic est numerus populi
Caath qui intrant tabernaculum fœderis : hos numeravit
Moyses et Aaron juxta sermonem Domini per manum
Moysi. [38] Numerati sunt et filii Gerson per cognationes et
domos patrum suorum, [39] a triginta annos et supra, usque
ad quinquagesimum annum, omnes qui ingrediuntur ut
ministrent in tabernaculo fœderis : [40] et inventi sunt duo
millia sexcenti triginta. [41] Hic est populus Gersonitarum,
quos numeraverunt Moyses et Aaron juxta verbum
Domini. [42] Numerati sunt et filii Merari per cognationes et
domos patrum suorum, [43] a triginta annis et supra, usque
ad annum quinquagesimum, omnes qui ingrediuntur ad
explendos ritus tabernaculi fœderis : [44] et inventi sunt tria
millia ducenti. [45] Hic est numerus filiorum Merari, quos
recensuerunt Moyses et Aaron juxta imperium Domini per
manum Moysi. [46] Omnes qui recensiti sunt de Levitis, et
quos recenseri fecit ad nomen Moyses et Aaron, et
principes Israël per cognationes et domos patrum
suorum, [47] a triginta annis et supra, usque ad annum
quinquagesimum, ingredientes ad ministerium
tabernaculi, et onera portanda, [48] fuerunt simul octo
millia quingenti octoginta. [49] Juxta verbum Domini
recensuit eos Moyses, unumquemque juxta officium et
onera sua, sicut præceperat ei Dominus.

Cap. 5 [1] Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens :
[2] Præcipe filiis Israël, ut ejiciant de castris omnem
leprosum, et qui semine fluit, pollutusque est super
mortuo : [3] tam masculum quam feminam ejicite de castris,
ne contaminent ea cum habitaverint vobiscum.
[4] Feceruntque ita filii Israël, et ejecerunt eos extra castra,
sicut locutus erat Dominus Moysi. [5] Locutusque est
Dominus ad Moysen, dicens : [6] Loquere ad filios Israël :
Vir, sive mulier, cum fecerint ex omnibus peccatis, quæ
solent hominibus accidere, et per negligentiam

transgressi fuerint mandatum Domini, atque deliquerint,
[7] confitebuntur peccatum suum, et reddent ipsum caput,
quintamque partem desuper, ei in quem peccaverint.
[8] Sin autem non fuerit qui recipiat, dabunt Domino, et erit
sacerdotis, excepto ariete, qui offertur pro expiatione, ut
sit placabilis hostia. [9] Omnes quoque primitiæ, quas
offerunt filii Israël, ad sacerdotem pertinent : [10] et
quidquid in sanctuarium offertur a singulis, et traditur
manibus sacerdotis, ipsius erit.

[11] Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens : [12] Loquere
ad filios Israël, et dices ad eos : Vir cujus uxor erraverit,
maritumque contemnens [13] dormierit cum altero viro, et
hoc maritus deprehendere non quiverit, sed latet
adulterium, et testibus argui non potest, quia non est
inventa in stupro : [14] si spiritus zelotypiæ concitaverit
virum contra uxorem suam, quæ vel polluta est, vel falsa
suspicione appetitur : [15] adducet eam ad sacerdotem, et
offeret oblationem pro illa, decimam partem sati farinæ
hordeaceæ : non fundet super eam oleum, nec imponet
thus : quia sacrificium zelotypiæ est, et oblatio
investigans adulterium. [16] Offeret igitur eam sacerdos, et
statuet coram Domino, [17] assumetque aquam sanctam in
vase fictili, et pauxillum terræ de pavimento tabernaculi
mittet in eam. [18] Cumque steterit mulier in conspectu
Domini, discooperiet caput ejus, et ponet super manus
illius sacrificium recordationis, et oblationem zelotypiæ :
ipse autem tenebit aquas amarissimas, in quibus cum
execratione maledicta congessit. [19] Adjurabitque eam, et
dicet : Si non dormivit vir alienus tecum, et si non polluta
es deserto mariti thoro, non te nocebunt aquæ istæ
amarissimæ, in quas maledicta congessi. [20] Sin autem
declinasti a viro tuo, atque polluta es, et concubuisti cum
altero viro : [21] his maledictionibus subjacebis : det te
Dominus in maledictionem, exemplumque cunctorum in
populo suo : putrescere faciat femur tuum, et tumens
uterus tuus disrumpatur. [22] Ingrediantur aquæ maledictæ
in ventrem tuum, et utero tumescente putrescat femur. Et

respondebit mulier : Amen, amen. 23 Scribetque sacerdos
in libello ista maledicta, et delebit ea aquis amarissimis,
in quas maledicta congessit, 24 et dabit ei bibere. Quas
cum exhauserit, 25 tollet sacerdos de manu ejus
sacrificium zelotypiæ, et elevabit illud coram Domino,
imponetque illud super altare, ita dumtaxat ut prius :
26 pugillum sacrificii tollat de eo, quod offertur, et
incendat super altare : et sic potum det mulieri aquas
amarissimas. 27 Quas cum biberit, si polluta est, et
contempto viro adulterii rea, pertransibunt eam aquæ
maledictionis, et inflato ventre, computrescet femur :
eritque mulier in maledictionem, et in exemplum omni
populo. 28 Quod si polluta non fuerit, erit innoxia, et faciet
liberos. 29 Ista est lex zelotypiæ. Si declinaverit mulier a
viro suo, et si polluta fuerit, 30 maritusque zelotypiæ
spiritu concitatus adduxerit eam in conspectu Domini, et
fecerit ei sacerdos juxta omnia quæ scripta sunt :
31 maritus absque culpa erit, et illa recipiet iniquitatem
suam.

Cap. 6 1 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens :
2 Loquere ad filios Israël, et dices ad eos : Vir, sive mulier,
cum fecerint votum ut sanctificentur, et se voluerint
Domino consecrare : 3 a vino, et omni quod inebriare
potest, abstinebunt. Acetum ex vino, et ex qualibet alia
potione, et quidquid de uva exprimitur, non bibent : uvas
recentes siccasque non comedent 4 cunctis diebus quibus
ex voto Domino consecrantur : quidquid ex vinea esse
potest, ab uva passa usque ad acinum non comedent.
5 Omni tempore separationis suæ novacula non transibit
per caput ejus usque ad completum diem, quo Domino
consecratur. Sanctus erit, crescente cæsarie capitis ejus.
6 Omni tempore consecrationis suæ, super mortuum non
ingredietur, 7 nec super patris quidem et matris et fratris
sororisque funere contaminabitur, quia consecratio Dei
sui super caput ejus est. 8 Omnibus diebus separationis
suæ sanctus erit Domino. 9 Sin autem mortuus fuerit
subito quispiam coram eo, polluetur caput consecrationis

ejus : quod radet illico in eadem die purgationis suæ, et
rursum septima. 10 In octava autem die offeret duos
turtures, vel duos pullos columbæ sacerdoti in introitu
fœderis testimonii. 11 Facietque sacerdos unum pro
peccato, et alterum in holocaustum, et deprecabitur pro
eo, quia peccavit super mortuo : sanctificabitque caput
ejus in die illo : 12 et consecrabit Domino dies
separationis illius, offerens agnum anniculum pro
peccato : ita tamen ut dies priores irriti fiant, quoniam
polluta est sanctificatio ejus. 13 Ista est lex
consecrationis. Cum dies, quos ex voto decreverat,
complebuntur, adducet eum ad ostium tabernaculi
fœderis, 14 et offeret oblationes ejus Domino, agnum
anniculum immaculatum in holocaustum, et ovem
anniculam immaculatam pro peccato, et arietem
immaculatum, hostiam pacificam, 15 canistrum quoque
panum azymorum qui conspersi sint oleo, et lagana
absque fermento uncta oleo, ac libamina singulorum :
16 quæ offeret sacerdos coram Domino, et faciet tam pro
peccato, quam in holocaustum. 17 Arietem vero immolabit
hostiam pacificam Domino, offerens simul canistrum
azymorum, et libamenta quæ ex more debentur. 18 Tunc
radetur nazaræus ante ostium tabernaculi fœderis
cæsarie consecrationis suæ : tolletque capillos ejus, et
ponet super ignem, qui est suppositus sacrificio
pacificorum : 19 et armum coctum arietis, tortamque
absque fermento unam de canistro, et laganum azymum
unum, et tradet in manus nazaræi, postquam rasum fuerit
caput ejus. 20 Susceptaque rursum ab eo, elevabit in
conspectu Domini : et sanctificata sacerdotis erunt, sicut
pectusculum, quod separari jussum est, et femur. Post
hæc, potest bibere nazaræus vinum. 21 Ista est lex
nazaræi, cum voverit oblationem suam Domino tempore
consecrationis suæ, exceptis his, quæ invenerit manus
ejus : juxta quod mente devoverat, ita faciet ad
perfectionem sanctificationis suæ.

22 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens : 23 Loquere

Aaron et filiis ejus : Sic benedicetis filiis Israël, et dicetis
eis : 24 Benedicat tibi Dominus, et custodiat te.
25 Ostendat Dominus faciem suam tibi, et misereatur tui.
26 Convertat Dominus vultum suum ad te, et det tibi
pacem. 27 Invocabuntque nomen meum super filios Israël,
et ego benedicam eis.

Cap. 7 1 Factum est autem in die qua complevit
Moyses tabernaculum, et erexit illud, unxitque et
sanctificavit cum omnibus vasis suis, altare similiter et
omnia vasa ejus : 2 obtulerunt principes Israël et capita
familiarum, qui erant per singulas tribus, præfectique
eorum, qui numerati fuerant, 3 munera coram Domino sex
plaustra tecta cum duodecim bobus. Unum plaustrum
obtulere duo duces, et unum bovem singuli, obtuleruntque
ea in conspectu tabernaculi. 4 Ait autem Dominus ad
Moysen : 5 Suscipe ab eis ut serviant in ministerio
tabernaculi, et trades ea Levitis juxta ordinem ministerii
sui. 6 Itaque cum suscepisset Moyses plaustra et boves,
tradidit eos Levitis. 7 Duo plaustra et quatuor boves dedit
filiis Gerson, juxta id quod habebant necessarium.
8 Quatuor alia plaustra et octo boves dedit filiis Merari
secundum officia et cultum suum, sub manu Ithamar filii
Aaron sacerdotis. 9 Filiis autem Caath non dedit plaustra
et boves : quia in sanctuario serviunt, et onera propriis
portant humeris.

10 Igitur obtulerunt duces in dedicationem altaris, die qua
unctum est, oblationem suam ante altare. 11 Dixitque
Dominus ad Moysen : Singuli duces per singulos dies
offerant munera in dedicationem altaris. 12 Primo die
obtulit oblationem suam Nahasson filius Aminadab de
tribu Juda : 13 fueruntque in ea acetabulum argenteum
pondo centum triginta siclorum, phiala argentea habens
septuaginta siclos, juxta pondus sanctuarii, utrumque
plenum simila conspersa oleo in sacrificium :
14 mortariolum ex decem siclis aureis plenum incenso :
15 bovem de armento, et arietem, et agnum anniculum in

holocaustum : 16 hircumque pro peccato : 17 et in sacrificio
pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque,
agnos anniculos quinque. Hæc est oblatio Nahasson filii
Aminadab. 18 Secundo die obtulit Nathanaël filius Suar,
dux de tribu Issachar, 19 acetabulum argenteum
appendens centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, juxta pondus sanctuarii,
utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificium :
20 mortariolum aureum habens decem siclos plenum
incenso : 21 bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum : 22 hircumque pro peccato :
23 et in sacrificio pacificorum boves duos, arietes quinque,
hircos quinque, agnos anniculos quinque. Hæc fuit oblatio
Nathanaël filii Suar. 24 Tertio die princeps filiorum
Zabulon, Eliab filius Helon, 25 obtulit acetabulum
argenteum appendens centum triginta siclos, phialam
argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum similia conspersa oleo in
sacrificium : 26 mortariolum aureum appendens decem
siclos, plenum incenso : 27 bovem de armento, et arietem,
et agnum anniculum in holocaustum : 28 hircumque pro
peccato : 29 et in sacrificio pacificorum boves duos,
arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque.
Hæc est oblatio Eliab filii Helon. 30 Die quarto princeps
filiorum Ruben, Elisur filius Sedeur, 31 obtulit acetabulum
argenteum appendens centum triginta siclos, phialam
argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in
sacrificum : 32 mortariolum aureum appendens decem
siclos, plenum incenso : 33 bovem de armento, et arietem,
et agnum anniculum in holocaustum : 34 hircumque pro
peccato : 35 et in hostias pacificorum boves duos, arietes
quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. Hæc
fuit oblatio Elisur filii Sedeur. 36 Die quinto princeps
filiorum Simeon, Salamiel filius Surisaddai, 37 obtulit
acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos,
phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad
pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa

oleo in sacrificum : 38 mortariolum aureum appendens
decem siclos, plenum incenso : 39 bovem de armento, et
arietem, et agnum anniculum in holocaustum :
40 hircumque pro peccato : 41 et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos
anniculos quinque. Hæc fuit oblatio Salamiel filii
Surisaddai. 42 Die sexto princeps filiorum Gad, Eliasaph
filius Duel, 43 obtulit acetabulum argenteum appendens
centum triginta siclos, phialam argenteam habentem
septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii, utrumque
plenum simila conspersa oleo in sacrificum :
44 mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum
incenso : 45 bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum : 46 hircumque pro peccato :
47 et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque,
hircos quinque, agnos anniculos quinque. Hæc fuit oblatio
Eliasaph filii Duel. 48 Die septimo princeps filiorum
Ephraim, Elisama filius Ammiud, 49 obtulit acetabulum
argenteum appendens centum triginta siclos, phialam
argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa oleo in
sacrificum : 50 mortariolum aureum appendens decem
siclos, plenum incenso : 51 bovem de armento, et arietem,
et agnum anniculum in holocaustum : 52 hircumque pro
peccato : 53 et in hostias pacificorum boves duos, arietes
quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. Hæc
fuit oblatio Elisama filii Ammiud. 54 Die octavo, princeps
filiorum Manasse, Gamaliel filius Phadassur, 55 obtulit
acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos,
phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad
pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificum : 56 mortariolum aureum appendens
decem siclos, plenum incenso : 57 bovem de armento, et
arietem, et agnum anniculum in holocaustum :
58 hircumque pro peccato : 59 et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos
anniculos quinque. Hæc fuit oblatio Gamaliel filii
Phadassur. 60 Die nono princeps filiorum Benjamin,

Abidan filius Gedeonis, 61 obtulit acetabulum argenteum
appendens centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii,
utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificum :
62 et mortariolum aureum appendens decem siclos,
plenum incenso : 63 bovem de armento, et arietem, et
agnum anniculum in holocaustum : 64 hircumque pro
peccato : 65 et in hostias pacificorum boves duos, arietes
quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. Hæc
fuit oblatio Abidan filii Gedeonis. 66 Die decimo princeps
filiorum Dan, Ahiezer filius Ammisaddai, 67 obtulit
acetabulum argenteum appendens centum triginta siclos,
phialam argenteam habentem septuaginta siclos, ad
pondus sanctuarii, utrumque plenum simila conspersa
oleo in sacrificum : 68 mortariolum aureum appendens
decem siclos, plenum incenso : 69 bovem de armento, et
arietem, et agnum anniculum in holocaustum :
70 hircumque pro peccato : 71 et in hostias pacificorum
boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos
anniculos quinque. Hæc fuit oblatio Ahiezer filii
Ammisaddai. 72 Die undecimo princeps filiorum Aser,
Phegiel filius Ochran, 73 obtulit acetabulum argenteum
appendens centum triginta siclos, phialam argenteam
habentem septuaginta siclos, ad pondus sanctuarii,
utrumque plenum simila conspersa oleo in sacrificum :
74 mortariolum aureum appendens decem siclos, plenum
incenso : 75 bovem de armento, et arietem, et agnum
anniculum in holocaustum : 76 hircumque pro peccato :
77 et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque,
hircos quinque, agnos anniculos quinque. Hæc fuit oblatio
Phegiel filii Ochran. 78 Die duodecimo princeps filiorum
Nephthali, Ahira filius Enan, 79 obtulit acetabulum
argenteum appendens centum triginta siclos, phialam
argenteam habentem septuaginta siclos, ad pondus
sanctuarii, utrumque plenum simila oleo conspersa in
sacrificum : 80 mortariolum aureum appendens decem
siclos, plenum incenso : 81 bovem de armento, et arietem,
et agnum anniculum in holocaustum : 82 hircumque pro

peccato : 83 et in hostias pacificorum boves duos, arietes quinque, hircos quinque, agnos anniculos quinque. Hæc fuit oblatio Ahira filii Enan.

84 Hæc in dedicatione altaris oblata sunt a principibus
Israël, in die qua consecratum est : acetabula argentea
duodecim : phialæ argenteæ duodecim : mortariola
aurea duodecim : 85 ita ut centum triginta siclos argenti
haberet unum acetabulum, et septuaginta siclos haberet
una phiala : id est, in commune vasorum omnium ex
argento sicli duo millia quadringenti, pondere sanctuarii :
86 mortariola aurea duodecim plena incenso, denos siclos
appendentia pondere sanctuarii : id est, simul auri sicli
centum viginti : 87 boves de armento in holocaustum
duodecim, arietes duodecim, agni anniculi duodecim, et
libamenta eorum : hirci duodecim pro peccato. 88 In
hostias pacificorum, boves viginti quatuor, arietes
sexaginta, hirci sexaginta, agni anniculi sexaginta. Hæc
oblata sunt in dedicatione altaris, quando unctum est.
89 Cumque ingrederetur Moyses tabernaculum fœderis, ut
consuleret oraculum, audiebat vocem loquentis ad se de
propitiatorio quod erat super arcam testimonii inter duos
cherubim, unde et loquebatur ei.

Cap. 8 1 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens :
2 Loquere Aaron, et dices ad eum : Cum posueris septem
lucernas, candelabrum in australi parte erigatur. Hoc
igitur præcipe ut lucernæ contra boream e regione
respiciant ad mensam panum propositionis, contra eam
partem, quam candelabrum respicit, lucere debebunt.
3 Fecitque Aaron, et imposuit lucernas super
candelabrum, ut præceperat Dominus Moysi. 4 Hæc
autem erat factura candelabri, ex auro ductili, tam
medius stipes, quam cuncta quæ ex utroque calamorum
latere nascebantur : juxta exemplum quod ostendit
Dominus Moysi, ita operatus est candelabrum.

5 Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens : 6 Tolle

Levitas de medio filiorum Israël, et purificabis eos 7 juxta
hunc ritum : aspergantur aqua lustrationis, et radant
omnes pilos carnis suæ. Cumque laverint vestimenta sua,
et mundati fuerint, 8 tollent bovem de armentis, et
libamentum ejus similam oleo conspersam : bovem autem
alterum de armento tu accipies pro peccato : 9 et
applicabis Levitas coram tabernaculo fœderis, convocata
omni multitudine filiorum Israël. 10 Cumque Levitæ fuerint
coram Domino, ponent filii Israël manus suas super eos.
11 Et offeret Aaron Levitas, munus in conspectu Domini a
filiis Israël, ut serviant in ministerio ejus. 12 Levitæ quoque
ponent manus suas super capita boum, e quibus unum
facies pro peccato, et alterum in holocaustum Domini, ut
depreceris pro eis. 13 Statuesque Levitas in conspectu
Aaron et filiorum ejus, et consecrabis oblatos Domino,
14 ac separabis de medio filiorum Israël, ut sint mei. 15 Et
postea ingredientur tabernaculum fœderis, ut serviant
mihi. Sicque purificabis et consecrabis eos in oblationem
Domini : quoniam dono donati sunt mihi a filiis Israël.
16 Pro primogenitis quæ aperiunt omnem vulvam in Israël,
accepi eos. 17 Mea sunt enim omnia primogenita filiorum
Israël, tam ex hominibus quam ex jumentis. Ex die quo
percussi omne primogenitum in terra Ægypti, sanctificavi
eos mihi : 18 et tuli Levitas pro cunctis primogenitis
filiorum Israël, 19 tradidique eos dono Aaron et filiis ejus
de medio populi, ut serviant mihi pro Israël in
tabernaculo fœderis, et orent pro eis ne sit in populo
plaga, si ausi fuerint accedere ad sanctuarium.
20 Feceruntque Moyses et Aaron et omnis multitudo
filiorum Israël super Levitas quæ præceperat Dominus
Moysi : 21 purificatique sunt, et laverunt vestimenta sua.
Elevavitque eos Aaron in conspectu Domini, et oravit pro
eis, 22 ut purificati ingrederentur ad officia sua in
tabernaculum fœderis coram Aaron et filiis ejus. Sicut
præceperat Dominus Moysi de Levitis, ita factum est.
23 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens : 24 Hæc est
lex Levitarum : a viginti quinque annis et supra,
ingredientur ut ministrent in tabernaculo fœderis.

25 Cumque quinquagesimum annum ætatis impleverint,
servire cessabunt, 26 eruntque ministri fratrum suorum in
tabernaculo fœderis, ut custodiant quæ sibi fuerunt
commendata : opera autem ipsa non faciant. Sic dispones
Levitis in custodiis suis.

Cap. 9 1 Locutus est Dominus ad Moysen in deserto
Sinai anno secundo, postquam egressi sunt de terra
Ægypti, mense primo, dicens : 2 Faciant filii Israël Phase
in tempore suo, 3 quartadecima die mensis hujus ad
vesperam, juxta omnes cæremonias et justificationes
ejus. 4 Præcepitque Moyses filiis Israël ut facerent Phase.
5 Qui fecerunt tempore suo, quartadecima die mensis ad
vesperam, in monte Sinai. Juxta omnia quæ mandaverat
Dominus Moysi, fecerunt filii Israël. 6 Ecce autem quidam
immundi super anima hominis, qui non poterant facere
Phase in die illo, accedentes ad Moysen et Aaron,
7 dixerunt eis : Immundi sumus super anima hominis :
quare fraudamur ut non valeamus oblationem offerre
Domino in tempore suo inter filios Israël ? 8 Quibus
respondit Moyses : State ut consulam quid præcipiat
Dominus de vobis. 9 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens : 10 Loquere filiis Israël : Homo, qui fuerit
immundus super anima, sive in via procul in gente vestra,
faciat Phase Domino 11 in mense secundo, quartadecima
die mensis ad vesperam. Cum azymis et lactucis
agrestibus comedent illud : 12 non relinquent ex eo
quippiam usque mane, et os ejus non confringent :
omnem ritum Phase observabunt. 13 Si quis autem et
mundus est, et in itinere non fuit, et tamen non fecit
Phase, exterminabitur anima illa de populis suis, quia
sacrificium Domino non obtulit tempore suo : peccatum
suum ipse portabit. 14 Peregrinus quoque et advena si
fuerint apud vos, facient Phase Domino juxta cæremonias
et justificationes ejus. Præceptum idem erit apud vos tam
advenæ quam indigenæ.

15 Igitur die qua erectum est tabernaculum, operuit illud

nubes. A vespere autem super tentorium erat quasi
species ignis usque mane. [16] Sic fiebat jugiter : per diem
operiebat illud nubes, et per noctem quasi species ignis.
[17] Cumque ablata fuisset nubes, quæ tabernaculum
protegebat, tunc proficiscebantur filii Israël : et in loco
ubi stetisset nubes, ibi castrametabantur. [18] Ad imperium
Domini proficiscebantur, et ad imperium illius figebant
tabernaculum. Cunctis diebus quibus stabat nubes super
tabernaculum, manebant in eodem loco : [19] et si
evenisset ut multo tempore maneret super illud, erant filii
Israël in excubiis Domini, et non proficiscebantur [20] quot
diebus fuisset nubes super tabernaculum. Ad imperium
Domini erigebant tentoria, et ad imperium illius
deponebant. [21] Si fuisset nubes a vespere usque mane, et
statim diluculo tabernaculum reliquisset,
proficiscebantur : et si post diem et noctem recessisset,
dissipabant tentoria. [22] Si vero biduo aut uno mense vel
longiori tempore fuisset super tabernaculum, manebant
filii Israël in eodem loco, et non proficiscebantur : statim
autem ut recessisset, movebant castra. [23] Per verbum
Domini figebant tentoria, et per verbum illius
proficiscebantur : erantque in excubiis Domini juxta
imperium ejus per manum Moysi.

Cap. 10 [1] Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens : [2] Fac tibi duas tubas argenteas ductiles, quibus
convocare possis multitudinem quando movenda sunt
castra. [3] Cumque increpueris tubis, congregabitur ad te
omnis turba ad ostium tabernaculi fœderis. [4] Si semel
clangueris, venient ad te principes, et capita multitudinis
Israël. [5] Si autem prolixior atque concisus clangor
increpuerit, movebunt castra primi qui sunt ad orientalem
plagam. [6] In secundo autem sonitu et pari ululatu tubæ,
levabunt tentoria qui habitant ad meridiem ; et juxta hunc
modum reliqui facient, ululantibus tubis in profectionem.
[7] Quando autem congregandus est populus, simplex
tubarum clangor erit, et non concise ululabunt. [8] Filii
autem Aaron sacerdotes clangent tubis : eritque hoc

legitimum sempiternum in generationibus vestris. 9 Si
exieritis ad bellum de terra vestra contra hostes qui
dimicant adversum vos, clangetis ululantibus tubis, et erit
recordatio vestri coram Domino Deo vestro, ut eruamini
de manibus inimicorum vestrorum. 10 Siquando habebitis
epulum, et dies festos, et calendas, canetis tubis super
holocaustis, et pacificis victimis, ut sint vobis in
recordationem Dei vestri. Ego Dominus Deus vester.

11 Anno secundo, mense secundo, vigesima die mensis,
elevata est nubes de tabernaculo fœderis : 12 profectique
sunt filii Israël per turmas suas de deserto Sinai, et
recubuit nubes in solitudine Pharan. 13 Moveruntque
castra primi juxta imperium Domini in manu Moysi. 14 Filii
Juda per turmas suas : quorum princeps erat Nahasson
filius Aminadab. 15 In tribu filiorum Issachar fuit princeps
Nathanaël filius Suar. 16 In tribu Zabulon erat princeps
Eliab filius Helon. 17 Depositumque est tabernaculum,
quod portantes egressi sunt filii Gerson et Merari.
18 Profectique sunt et filii Ruben, per turmas et ordinem
suum : quorum princeps erat Helisur filius Sedeur. 19 In
tribu autem filiorum Simeon, princeps fuit Salamiel filius
Surisaddai. 20 Porro in tribu Gad erat princeps Eliasaph
filius Duel. 21 Profectique sunt et Caathitæ portantes
sanctuarium. Tamdiu tabernaculum portabatur, donec
venirent ad erectionis locum. 22 Moverunt castra et filii
Ephraim per turmas suas, in quorum exercitu princeps
erat Elisama filius Ammiud. 23 In tribu autem filiorum
Manasse princeps fuit Gamaliel filius Phadassur. 24 Et in
tribu Benjamin erat dux Abidan filius Gedeonis.
25 Novissimi castrorum omnium profecti sunt filii Dan per
turmas suas, in quorum exercitu princeps fuit Ahiezer
filius Ammisaddai. 26 In tribu autem filiorum Aser erat
princeps Phegiel filius Ochran. 27 Et in tribu filiorum
Nephthali princeps fuit Ahira filius Enan. 28 Hæc sunt
castra, et profectiones filiorum Israël per turmas suas
quando egrediebantur.

29 Dixitque Moyses Hobab filio Raguel Madianitæ,
cognato suo : Proficiscimur ad locum quem Dominus
daturus est nobis : veni nobiscum, ut benefaciamus tibi,
quia Dominus bona promisit Israëli. 30 Cui ille respondit :
Non vadam tecum, sed revertar in terram meam, in qua
natus sum. 31 Et ille : Noli, inquit, nos relinquere : tu enim
nosti in quibus locis per desertum castra ponere
debeamus, et eris ductor noster. 32 Cumque nobiscum
veneris, quidquid optimum fuerit ex opibus, quas nobis
traditurus est Dominus, dabimus tibi. 33 Profecti sunt ergo
de monte Domini viam trium dierum, arcaque fœderis
Domini præcedebat eos, per dies tres providens
castrorum locum. 34 Nubes quoque Domini super eos erat
per diem cum incederent. 35 Cumque elevaretur arca,
dicebat Moyses : Surge, Domine, et dissipentur inimici tui,
et fugiant qui oderunt te, a facie tua. 36 Cum autem
deponeretur, aiebat : Revertere, Domine, ad multitudinem
exercitus Israël.

Cap. 11 1 Interea ortum est murmur populi, quasi
dolentium pro labore, contra Dominum. Quod cum
audisset Dominus, iratus est. Et accensus in eos ignis
Domini, devoravit extremam castrorum partem. 2 Cumque
clamasset populus ad Moysen, oravit Moyses ad
Dominum, et absorptus est ignis. 3 Vocavitque nomen loci
illius, Incensio : eo quod incensus fuisset contra eos ignis
Domini. 4 Vulgus quippe promiscuum, quod ascenderat
cum eis, flagravit desiderio, sedens et flens, junctis sibi
pariter filiis Israël, et ait : Quis dabit nobis ad vescendum
carnes ? 5 recordamur piscium quos comedebamus in
Ægypto gratis : in mentem nobis veniunt cucumeres, et
pepones, porrique, et cæpe, et allia. 6 Anima nostra arida
est : nihil aliud respiciunt oculi nostri nisi man. 7 Erat
autem man quasi semen coriandri, coloris bdellii.
8 Circuibatque populus, et colligens illud, frangebat mola,
sive terebat in mortario, coquens in olla, et faciens ex eo
tortulas saporis quasi panis oleati. 9 Cumque descenderet
nocte super castra ros, descendebat pariter et man.

10 Audivit ergo Moyses flentem populum per familias,
singulos per ostia tentorii sui. Iratusque est furor Domini
valde : sed et Moysi intoleranda res visa est, 11 et ait ad
Dominum : Cur afflixisti servum tuum ? quare non invenio
gratiam coram te ? et cur imposuisti pondus universi
populi hujus super me ? 12 Numquid ego concepi omnem
hanc multitudinem, vel genui eam, ut dicas mihi : Porta
eos in sinu tuo sicut portare solet nutrix infantulum, et
defer in terram, pro qua jurasti patribus eorum ? 13 Unde
mihi carnes ut dem tantæ multitudini ? flent contra me,
dicentes : Da nobis carnes ut comedamus. 14 Non possum
solus sustinere omnem hunc populum, quia gravis est
mihi. 15 Sin aliter tibi videtur, obsecro ut interficias me, et
inveniam gratiam in oculis tuis, ne tantis afficiar malis.

16 Et dixit Dominus ad Moysen : Congrega mihi
septuaginta viros de senibus Israël, quos tu nosti quod
senes populi sint ac magistri : et duces eos ad ostium
tabernaculi fœderis, faciesque ibi stare tecum, 17 ut
descendam et loquar tibi : et auferam de spiritu tuo,
tradamque eis, ut sustentent tecum onus populi, et non tu
solus graveris. 18 Populo quoque dices : Sanctificamini
(cras comedetis carnes : ego enim audivi vos dicere : Quis
dabit nobis escas carnium ? bene nobis erat in Ægypto),
ut det vobis Dominus carnes, et comedatis : 19 non uno
die, nec duobus, vel quinque aut decem, nec viginti
quidem, 20 sed usque ad mensem dierum, donec exeat
per nares vestras, et vertatur in nauseam, eo quod
repuleritis Dominum, qui in medio vestri est, et fleveritis
coram eo, dicentes : Quare egressi sumus ex Ægypto ?
21 Et ait Moyses : Sexcenta millia peditum hujus populi
sunt : et tu dicis : Dabo eis esum carnium mense integro ?
22 numquid ovium et boum multitudo cædetur, ut possit
sufficere ad cibum ? vel omnes pisces maris in unum
congregabuntur, ut eos satient ? 23 Cui respondit
Dominus : Numquid manus Domini invalida est ? jam nunc
videbis utrum meus sermo opere compleatur. 24 Venit

igitur Moyses, et narravit populo verba Domini,
congregans septuaginta viros de senibus Israël, quos
stare fecit circa tabernaculum. 25 Descenditque Dominus
per nubem, et locutus est ad eum, auferens de spiritu qui
erat in Moyse, et dans septuaginta viris. Cumque
requievisset in eis spiritus, prophetaverunt, nec ultra
cessaverunt. 26 Remanserat autem in castris duo viri,
quorum unus vocabatur Eldad, et alter Medad, super quos
requievit spiritus. Nam et ipsi descripti fuerant, et non
exierant ad tabernaculum. 27 Cumque prophetarent in
castris, cucurrit puer, et nuntiavit Moysi, dicens : Eldad et
Medad prophetant in castris. 28 Statim Josue filius Nun,
minister Moysi, et electus e pluribus, ait : Domine mi
Moyses, prohibe eos. 29 At ille : Quid, inquit æmularis pro
me ? quis tribuat ut omnis populus prophetet, et det eis
Dominus spiritum suum ? 30 Reversusque est Moyses, et
majores natu Israël in castra.

31 Ventus autem egrediens a Domino, arreptans trans
mare coturnices detulit, et demisit in castra itinere
quantum uno die confici potest, ex omni parte castrorum
per circuitum, volabantque in aëre duobus cubitis
altitudine super terram. 32 Surgens ergo populus toto die
illo, et nocte, ac die altero, congregavit coturnicum : qui
parum, decem coros : et siccaverunt eas per gyrum
castrorum. 33 Adhuc carnes erant in dentibus eorum, nec
defecerat hujuscemodi cibus : et ecce furor Domini
concitatus in populum, percussit eum plaga magna nimis.
34 Vocatusque est ille locus, Sepulchra concupiscentiæ :
ibi enim sepelierunt populum qui desideraverat. Egressi
autem de Sepulchris concupiscentiæ, venerunt in
Haseroth, et manserunt ibi.

Cap. 12 1 Locutaque est Maria et Aaron contra
Moysen propter uxorem ejus Æthiopissam, 2 et dixerunt :
Num per solum Moysen locutus est Dominus ? nonne et
nobis similiter est locutus ? Quod cum audisset Dominus
3 (erat enim Moyses vir mitissimus super omnes homines

qui morabantur in terra), 4 statim locutus est ad eum, et
ad Aaron et Mariam : Egredimini vos tantum tres ad
tabernaculum fœderis. Cumque fuissent egressi,
5 descendit Dominus in columna nubis, et stetit in introitu
tabernaculi, vocans Aaron et Mariam. Qui cum issent,
6 dixit ad eos : Audite sermones meos : si quis fuerit inter
vos propheta Domini, in visione apparebo ei, vel per
somnium loquar ad illum. 7 At non talis servus meus
Moyses, qui in omni domo mea fidelissimus est : 8 ore
enim ad os loquor ei : et palam, et non per ænigmata et
figuras Dominum videt. Quare ergo non timuistis
detrahere servo meo Moysi ?

9 Iratusque contra eos, abiit : 10 nubes quoque recessit
quæ erat super tabernaculum : et ecce Maria apparuit
candens lepra quasi nix. Cumque respexisset eam Aaron,
et vidisset perfusam lepra, 11 ait ad Moysen : Obsecro,
domine mi, ne imponas nobis hoc peccatum quod stulte
commisimus, 12 ne fiat hæc quasi mortua, et ut abortivum
quod projicitur de vulva matris suæ : ecce jam medium
carnis ejus devoratum est a lepra. 13 Clamavitque Moyses
ad Dominum, dicens : Deus, obsecro, sana eam. 14 Cui
respondit Dominus : Si pater ejus spuisset in faciem illius,
nonne debuerat saltem septem diebus rubore suffundi ?
separetur septem diebus extra castra, et postea
revocabitur. 15 Exclusa est itaque Maria extra castra
septem diebus : et populus non est motus de loco illo,
donec revocata est Maria.

Cap. 13 1 Profectusque est populus de Haseroth, fixis
tentoriis in deserto Pharan. 2 Ibique locutus est Dominus
ad Moysen, dicens : 3 Mitte viros, qui considerent terram
Chanaan, quam daturus sum filiis Israël, singulos de
singulis tribubus, ex principibus. 4 Fecit Moyses quod
Dominus imperaverat, de deserto Pharan mittens
principes viros, quorum ista sunt nomina. 5 De tribu
Ruben, Sammua filium Zechur. 6 De tribu Simeon, Saphat
filium Huri. 7 De tribu Juda, Caleb filium Jephone. 8 De

tribu Issachar, Igal filium Joseph. [9] De tribu Ephraim,
Osee filium Nun. [10] De tribu Benjamin, Phalti filium Raphu.
[11] De tribu Zabulon, Geddiel filium Sodi. [12] De tribu
Joseph, sceptri Manasse, Gaddi filium Susi. [13] De tribu
Dan, Ammiel filium Gemalli. [14] De tribu Aser, Sthur filium
Michaël. [15] De tribu Nephthali, Nahabi filium Vapsi. [16] De
tribu Gad, Guel filium Machi. [17] Hæc sunt nomina virorum,
quos misit Moyses ad considerandam terram : vocavitque
Osee filium Nun, Josue.

[18] Misit ergo eos Moyses ad considerandam terram
Chanaan, et dixit ad eos : Ascendite per meridianam
plagam. Cumque veneritis ad montes, [19] considerate
terram, qualis sit : et populum qui habitator est ejus,
utrum fortis sit an infirmus : si pauci numero an plures :
[20] ipsa terra, bona an mala : urbes quales, muratæ an
absque muris : [21] humus, pinguis an sterilis, nemorosa an
absque arboribus. Confortamini, et afferte nobis de
fructibus terræ. Erat autem tempus quando jam
præcoquæ uvæ vesci possunt. [22] Cumque ascendissent,
exploraverunt terram a deserto Sin, usque Rohob
intrantibus Emath. [23] Ascenderuntque ad meridiem, et
venerunt in Hebron, ubi erant Achiman et Sisai et Tholmai
filii Enac : nam Hebron septem annis ante Tanim urbem
Ægypti condita est. [24] Pergentesque usque ad Torrentem
botri, absciderunt palmitem cum uva sua, quem
portaverunt in vecte duo viri. De malis quoque granatis et
de ficis loci illius tulerunt : [25] qui appellatus est
Nehelescol, id est Torrens botri, eo quod botrum
portassent inde filii Israël.

[26] Reversique exploratores terræ post quadraginta dies,
omni regione circuita, [27] venerunt ad Moysen et Aaron et
ad omnem cœtum filiorum Israël in desertum Pharan,
quod est in Cades. Locutique eis et omni multitudini
ostenderunt fructus terræ : [28] et narraverunt, dicentes :
Venimus in terram, ad quam misisti nos, quæ revera fluit
lacte et melle, ut ex his fructibus cognosci potest : [29] sed

cultores fortissimos habet, et urbes grandes atque
muratas. Stirpem Enac vidimus ibi. 30 Amalec habitat in
meridie, Hethæus et Jebusæus et Amorrhæus in
montanis : Chananæus vero moratur juxta mare et circa
fluenta Jordanis. 31 Inter hæc Caleb compescens murmur
populi, qui oriebatur contra Moysen, ait : Ascendamus, et
possideamus terram, quoniam poterimus obtinere eam.
32 Alii vero, qui fuerant cum eo, dicebant : Nequaquam ad
hunc populum valemus ascendere, quia fortior nobis est.
33 Detraxeruntque terræ, quam inspexerant, apud filios
Israël, dicentes : Terra, quam lustravimus, devorat
habitatores suos : populus, quem aspeximus, proceræ
staturæ est. 34 Ibi vidimus monstra quædam filiorum Enac
de genere giganteo : quibus comparati, quasi locustæ
videbamur.

Cap. 14 1 Igitur vociferans omnis turba flevit nocte
illa, 2 et murmurati sunt contra Moysen et Aaron cuncti
filii Israël, dicentes : 3 Utinam mortui essemus in Ægypto :
et in hac vasta solitudine utinam pereamus, et non
inducat nos Dominus in terram istam, ne cadamus gladio,
et uxores ac liberi nostri ducantur captivi. Nonne melius
est reverti in Ægyptum ? 4 Dixeruntque alter ad alterum :
Constituamus nobis ducem, et revertamur in Ægyptum.
5 Quo audito, Moyses et Aaron ceciderunt proni in terram
coram omni multitudine filiorum Israël. 6 At vero Josue
filius Nun et Caleb filius Jephone, qui et ipsi lustraverant
terram, sciderunt vestimenta sua, 7 et ad omnem
multitudinem filiorum Israël locuti sunt : Terra, quam
circuivimus, valde bona est. 8 Si propitius fuerit Dominus,
inducet nos in eam, et tradet humum lacte et melle
manantem. 9 Nolite rebelles esse contra Dominum :
neque timeatis populum terræ hujus, quia sicut panem ita
eos possumus devorare. Recessit ab eis omne præsidium :
Dominus nobiscum est, nolite metuere. 10 Cumque
clamaret omnis multitudo, et lapidibus eos vellet
opprimere, apparuit gloria Domini super tectum fœderis
cunctis filiis Israël.

11 Et dixit Dominus ad Moysen : Usquequo detrahet mihi
populus iste ? quousque non credent mihi, in omnibus
signis quæ feci coram eis ? 12 Feriam igitur eos
pestilentia, atque consumam : te autem faciam principem
super gentem magnam, et fortiorem quam hæc est. 13 Et
ait Moyses ad Dominum : Ut audiant Ægyptii, de quorum
medio eduxisti populum istum, 14 et habitatores terræ
hujus, qui audierunt quod tu, Domine, in populo isto sis, et
facie videaris ad faciem, et nubes tua protegat illos, et in
columna nubis præcedas eos per diem, et in columna
ignis per noctem : 15 quod occideris tantam multitudinem
quasi unum hominem, et dicant : 16 Non poterat
introducere populum in terram pro qua juraverat : idcirco
occidit eos in solitudine ? 17 Magnificetur ergo fortitudo
Domini sicut jurasti, dicens : 18 Dominus patiens et multæ
misericordiæ, auferens iniquitatem et scelera, nullumque
innoxium derelinquens, qui visitas peccata patrum in filios
in tertiam et quartam generationem. 19 Dimitte, obsecro,
peccatum populi hujus secundum magnitudinem
misericordiæ tuæ, sicut propitius fuisti egredientibus de
Ægypto usque ad locum istum. 20 Dixitque Dominus :
Dimisi juxta verbum tuum. 21 Vivo ego : et implebitur
gloria Domini universa terra. 22 Attamen omnes homines
qui viderunt majestatem meam, et signa quæ feci in
Ægypto et in solitudine, et tentaverunt me jam per decem
vices, nec obedierunt voci meæ, 23 non videbunt terram
pro qua juravi patribus eorum, nec quisquam ex illis qui
detraxit mihi, intuebitur eam. 24 Servum meum Caleb, qui
plenus alio spiritu secutus est me, inducam in terram
hanc, quam circuivit ; et semen ejus possidebit eam.
25 Quoniam Amalecites et Chananæus habitant in
vallibus. Cras movete castra, et revertimini in solitudinem
per viam maris Rubri. 26 Locutusque est Dominus ad
Moysen et Aaron, dicens : 27 Usquequo multitudo hæc
pessima murmurat contra me ? querelas filiorum Israël
audivi. 28 Dic ergo eis : Vivo ego, ait Dominus : sicut locuti
estis audiente me, sic faciam vobis. 29 In solitudine hac

jacebunt cadavera vestra. Omnes qui numerati estis a
viginti annis et supra, et murmurastis contra me, 30 non
intrabitis terram, super quam levavi manum meam ut
habitare vos facerem, præter Caleb filium Jephone, et
Josue filium Nun. 31 Parvulos autem vestros, de quibus
dixistis quod prædæ hostibus forent, introducam, ut
videant terram, quæ vobis displicuit. 32 Vestra cadavera
jacebunt in solitudine. 33 Filii vestri erunt vagi in deserto
annis quadraginta, et portabunt fornicationem vestram,
donec consumantur cadavera patrum in deserto, 34 juxta
numerum quadraginta dierum, quibus considerastis
terram : annus pro die imputabitur. Et quadraginta annis
recipietis iniquitates vestras, et scietis ultionem meam :
35 quoniam sicut locutus sum, ita faciam omni multitudini
huic pessimæ, quæ consurrexit adversum me : in
solitudine hac deficiet, et morietur. 36 Igitur omnes viri,
quos miserat Moyses ad contemplandam terram, et qui
reversi murmurare fecerant contra eum omnem
multitudinem, detrahentes terræ quod esset mala,
37 mortui sunt atque percussi in conspectu Domini.
38 Josue autem filius Nun, et Caleb filius Jephone, vixerunt
ex omnibus qui perrexerant ad considerandam terram.

39 Locutusque est Moyses universa verba hæc ad omnes
filios Israël, et luxit populus nimis. 40 Et ecce mane primo
surgentes ascenderunt verticem montis, atque dixerunt :
Parati sumus ascendere ad locum, de quo Dominus
locutus est : quia peccavimus. 41 Quibus Moyses : Cur,
inquit, transgredimini verbum Domini, quod vobis non
cedet in prosperum ? 42 nolite ascendere : non enim est
Dominus vobiscum : ne corruatis coram inimicis vestris.
43 Amalecites et Chananæus ante vos sunt, quorum gladio
corruetis, eo quod nolueritis acquiescere Domino : nec
erit Dominus vobiscum. 44 At illi contenebrati ascenderunt
in verticem montis. Arca autem testamenti Domini et
Moyses non recesserunt de castris. 45 Descenditque
Amalecites et Chananæus, qui habitabat in monte : et

percutiens eos atque concidens, persecutus est eos usque
Horma.

Cap. 15 1 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens :
2 Loquere ad filios Israël, et dices ad eos : Cum ingressi
fueritis terram habitationis vestræ, quam ego dabo vobis,
3 et feceritis oblationem Domino in holocaustum, aut
victimam, vota solventes, vel sponte offerentes munera,
aut in solemnitatibus vestris adolentes odorem suavitatis
Domino, de bobus sive de ovibus : 4 offeret quicumque
immolaverit victimam, sacrificium similæ, decimam
partem ephi, conspersæ oleo, quod mensuram habebit
quartam partem hin : 5 et vinum ad liba fundenda
ejusdem mensuræ dabit in holocaustum sive in victimam.
Per agnos singulos 6 et arietes erit sacrificium similæ
duarum decimarum, quæ conspersa sit oleo tertiæ partis
hin : 7 et vinum ad libamentum tertiæ partis ejusdem
mensuræ offeret in odorem suavitatis Domino. 8 Quando
vero de bobus feceris holocaustum aut hostiam, ut
impleas votum vel pacificas victimas, 9 dabis per singulos
boves similæ tres decimas conspersæ oleo, quod habeat
medium mensuræ hin : 10 et vinum ad liba fundenda
ejusdem mensuræ in oblationem suavissimi odoris
Domino. 11 Sic facies 12 per singulos boves et arietis et
agnos et hædos. 13 Tam indigenæ quam peregrini
14 eodem ritu offerent sacrificia. 15 Unum præceptum erit
atque judicium tam vobis quam advenis terræ.

16 Locutus est Dominus ad Moysen, dicens : 17 Loquere
filiis Israël, et dices ad eos : 18 Cum veneritis in terram,
quam dabo vobis, 19 et comederitis de panibus regionis
illius, separabitis primitias Domino 20 de cibis vestris.
Sicut de areis primitias separatis, 21 ita et de pulmentis
dabitis primitiva Domino.

22 Quod si per ignorantiam præterieritis quidquam horum,
quæ locutus est Dominus ad Moysen, 23 et mandavit per
eum ad vos, a die qua cœpit jubere et ultra, 24 oblitaque

fuerit facere multitudo : offeret vitulum de armento,
holocaustum in odorem suavissimum Domino, et
sacrificum ejus ac liba, ut cæremoniæ postulant,
hircumque pro peccato : 25 et rogabit sacerdos pro omni
multitudine filiorum Israël, et dimittetur eis, quoniam non
sponte peccaverunt, nihilominus offerentes incensum
Domino pro se et pro peccato atque errore suo : 26 et
dimittetur universæ plebi filiorum Israël, et advenis qui
peregrinantur inter eos : quoniam culpa est omnis populi
per ignorantiam. 27 Quod si anima una nesciens
peccaverit, offeret capram anniculam pro peccato suo :
28 et deprecabitur pro ea sacerdos, quod inscia
peccaverit coram Domino : impetrabitque ei veniam, et
dimittetur illi. 29 Tam indigenis quam advenis una lex erit
omnium, qui peccaverint ignorantes. 30 Anima vero, quæ
per superbiam aliquid commiserit, sive civis sit ille, sive
peregrinus (quoniam adversus Dominum rebellis fuit),
peribit de populo suo : 31 verbum enim Domini contempsit,
et præceptum illius fecit irritum : idcirco delebitur, et
portabit iniquitatem suam.

32 Factum est autem, cum essent filii Israël in solitudine,
et invenissent hominem colligentem ligna in die sabbati,
33 obtulerunt eum Moysi et Aaron et universæ multitudini.
34 Qui recluserunt eum in carcerem, nescientes quid super
eo facere deberent. 35 Dixitque Dominus ad Moysen :
Morte moriatur homo iste : obruat eum lapidibus omnis
turba extra castra. 36 Cumque eduxissent eum foras,
obruerunt lapidibus, et mortuus est, sicut præceperat
Dominus.

37 Dixit quoque Dominus ad Moysen : 38 Loquere filiis
Israël, et dices ad eos ut faciant sibi fimbrias per angulos
palliorum, ponentes in eis vittas hyacinthinas : 39 quas
cum viderint, recordentur omnium mandatorum Domini,
nec sequantur cogitationes suas et oculos per res varias
fornicantes, 40 sed magis memores præceptorum Domini
faciant ea, sintque sancti Deo suo. 41 Ego Dominus Deus

vester, qui eduxi vos de terra Ægypti, ut essem Deus
vester.

Cap. 16 1 Ecce autem Core filius Isaar, filii Caath, filii
Levi, et Dathan atque Abiron filii Eliab, Hon quoque filius
Pheleth de filiis Ruben, 2 surrexerunt contra Moysen,
aliique filiorum Israël ducenti quinquaginta viri proceres
synagogæ, et qui tempore concilii per nomina
vocabantur. 3 Cumque stetissent adversum Moysen et
Aaron, dixerunt : Sufficiat vobis, quia omnis multitudo
sanctorum est, et in ipsis est Dominus : cur elevamini
super populum Domini ? 4 Quod cum audisset Moyses,
cecidit pronus in faciem : 5 locutusque ad Core et ad
omnem multitudinem : Mane, inquit, notum faciet
Dominus qui ad se pertineant, et sanctos applicabit sibi :
et quos elegerit, appropinquabunt ei. 6 Hoc igitur facite :
tollat unusquisque thuribula sua, tu Core, et omne
concilium tuum : 7 et hausto cras igne, ponite desuper
thymiama coram Domino : et quemcumque elegerit, ipse
erit sanctus : multum erigimini filii Levi. 8 Dixitque rursum
ad Core : Audite, filii Levi : 9 num parum vobis est quod
separavit vos Deus Israël ab omni populo, et junxit sibi, ut
serviretis ei in cultu tabernaculi, et staretis coram
frequentia populi, et ministraretis ei ? 10 idcirco ad se
fecit accedere te et omnes fratres tuos filios Levi, ut vobis
etiam sacerdotium vindicetis, 11 et omnis globus tuus stet
contra Dominum ? quid est enim Aaron ut murmuretis
contra eum ?

12 Misit ergo Moyses ut vocaret Dathan et Abiron filios
Eliab. Qui responderunt : Non venimus. 13 Numquid parum
est tibi quod eduxisti nos de terra, quæ lacte et melle
manabat, ut occideres in deserto, nisi et dominatus fueris
nostri ? 14 Revera induxisti nos in terram, quæ fluit rivis
lactis et mellis, et dedisti nobis possessiones agrorum et
vinearum : an et oculos nostros vis eruere ? non venimus.
15 Iratusque Moyses valde, ait ad Dominum : Ne respicias
sacrificia eorum : tu scis quod ne asellum quidem

umquam acceperim ab eis, nec afflixerim quempiam
eorum.

16 Dixitque ad Core : Tu, et omnis congregatio tua, state
seorsum coram Domino, et Aaron die crastino separatim.
17 Tollite singuli thuribula vestra, et ponite super ea
incensum, offerentes Domino ducenta quinquaginta
thuribula : Aaron quoque teneat thuribulum suum.
18 Quod cum fecissent, stantibus Moyses et Aaron, 19 et
coacervassent adversum eos omnem multitudinem ad
ostium tabernaculi, apparuit cunctis gloria Domini.
20 Locutusque Dominus ad Moysen et Aaron, ait :
21 Separamini de medio congregationis hujus, ut eos
repente disperdam. 22 Qui ceciderunt proni in faciem,
atque dixerunt : Fortissime Deus spirituum universæ
carnis, num uno peccante, contra omnes ira tua
desæviet ? 23 Et ait Dominus ad Moysen : 24 Præcipe
universo populo ut separetur a tabernaculis Core et
Dathan et Abiron.

25 Surrexitque Moyses, et abiit ad Dathan et Abiron : et
sequentibus eum senioribus Israël, 26 dixit ad turbam :
Recedite a tabernaculis hominum impiorum, et nolite
tangere quæ ad eos pertinent, ne involvamini in peccatis
eorum. 27 Cumque recessissent a tentoriis eorum per
circuitum, Dathan et Abiron egressi stabant in introitu
papilionum suorum cum uxoribus et liberis, omnique
frequentia. 28 Et ait Moyses : In hoc scietis quod Dominus
miserit me ut facerem universa quæ cernitis, et non ex
proprio ea corde protulerim : 29 si consueta hominum
morte interierint, et visitaverit eos plaga, qua et ceteri
visitari solent, non misit me Dominus : 30 sin autem novam
rem fecerit Dominus, ut aperiens terra os suum deglutiat
eos et omnia quæ ad illos pertinent, descenderintque
viventes in infernum, scietis quod blasphemaverint
Dominum.

31 Confestim igitur ut cessavit loqui, dirupta est terra sub

pedibus eorum : 32 et aperiens os suum, devoravit illos
cum tabernaculis suis et universa substantia eorum,
33 descenderuntque vivi in infernum operti humo, et
perierunt de medio multitudinis. 34 At vero omnis Israël,
qui stabat per gyrum, fugit ad clamorem pereuntium,
dicens : Ne forte et nos terra deglutiat. 35 Sed et ignis
egressus a Domino interfecit ducentos quinquaginta viros,
qui offerebant incensum. 36 Locutusque est Dominus ad
Moysen, dicens : 37 Præcipe Eleazaro filio Aaron
sacerdoti ut tollat thuribula quæ jacent in incendio, et
ignem huc illucque dispergat : quoniam sanctificata sunt
38 in mortibus peccatorum : producatque ea in laminas, et
affigat altari, eo quod oblatum sit in eis incensum
Domino, et sanctificata sint, ut cernant ea pro signo et
monimento filii Israël. 39 Tulit ergo Eleazar sacerdos
thuribula ænea, in quibus obtulerant hi quos incendium
devoravit, et produxit ea in laminas, affigens altari : 40 ut
haberent postea filii Israël, quibus commonerentur ne
quis accedat alienigena, et qui non est de semine Aaron
ad offerendum incensum Domino, ne patiatur sicut passus
est Core, et omnis congregatio ejus, loquente Domino ad
Moysen.

41 Murmuravit autem omnis multitudo filiorum Israël
sequenti die contra Moysen et Aaron, dicens : Vos
interfecistis populum Domini. 42 Cumque oriretur seditio,
et tumultus incresceret, 43 Moyses et Aaron fugerunt ad
tabernaculum fœderis. Quod, postquam ingressi sunt,
operuit nubes, et apparuit gloria Domini. 44 Dixitque
Dominus ad Moysen : 45 Recedite de medio hujus
multitudinis, etiam nunc delebo eos. Cumque jacerent in
terra, 46 dixit Moyses ad Aaron : Tolle thuribulum, et
hausto igne de altari, mitte incensum desuper, pergens
cito ad populum, ut roges pro eis : jam enim egressa est
ira a Domino, et plaga desævit. 47 Quod cum fecisset
Aaron, et cucurrisset ad mediam multitudinem, quam jam
vastabat incendium, obtulit thymiama : 48 et stans inter
mortuos ac viventes, pro populo deprecatus est, et plaga

cessavit. 49 Fuerunt autem qui percussi sunt,
quatuordecim millia hominum, et septingenti, absque his
qui perierant in seditione Core. 50 Reversusque est Aaron
ad Moysen ad ostium tabernaculi fœderis postquam
quievit interitus.

Cap. 17 1 Et locutus est Dominus ad Moysen, dicens :
2 Loquere ad filios Israël, et accipe ab eis virgas singulas
per cognationes suas, a cunctis principibus tribuum,
virgas duodecim, et uniuscujusque nomen superscribes
virgæ suæ. 3 Nomen autem Aaron erit in tribu Levi, et una
virga cunctas seorsum familias continebit : 4 ponesque
eas in tabernaculo fœderis coram testimonio, ubi loquar
ad te. 5 Quem ex his elegero, germinabit virga ejus : et
cohibebo a me querimonias filiorum Israël, quibus contra
vos murmurant. 6 Locutusque est Moyses ad filios Israël :
et dederunt ei omnes principes virgas per singulas tribus :
fueruntque virgæ duodecim absque virga Aaron. 7 Quas
cum posuisset Moyses coram Domino in tabernaculo
testimonii, 8 sequenti die regressus invenit germinasse
virgam Aaron in domo Levi : et turgentibus gemmis
eruperant flores, qui, foliis dilatatis, in amygdalas
deformati sunt. 9 Protulit ergo Moyses omnes virgas de
conspectu Domini ad cunctos filios Israël : videruntque, et
receperunt singuli virgas suas. 10 Dixitque Dominus ad
Moysen : Refer virgam Aaron in tabernaculum testimonii,
ut servetur ibi in signum rebellium filiorum Israël, et
quiescant querelæ eorum a me, ne moriantur. 11 Fecitque
Moyses sicut præceperat Dominus. 12 Dixerunt autem filii
Israël ad Moysen : Ecce consumpti sumus, omnes
perivimus. 13 Quicumque accedit ad tabernaculum
Domini, moritur. Num usque ad internecionem cuncti
delendi sumus ?

Cap. 18 1 Dixitque Dominus ad Aaron : Tu, et filii tui,
et domus patris tui tecum, portabitis iniquitatem
sanctuarii : et tu et filii tui simul sustinebitis peccata
sacerdotii vestri. 2 Sed et fratres tuos de tribu Levi, et

sceptrum patris tui sume tecum, præstoque sint, et
ministrent tibi : tu autem et filii tui ministrabitis in
tabernaculo testimonii. 3 Excubabuntque Levitæ ad
præcepta tua, et ad cuncta opera tabernaculi : ita
dumtaxat ut ad vasa sanctuarii et ad altare non
accedant, ne et illi moriantur, et vos pereatis simul. 4 Sint
autem tecum, et excubent in custodiis tabernaculi, et in
omnibus cæremoniis ejus. Alienigena non miscebitur
vobis. 5 Excubate in custodia sanctuarii, et in ministerio
altaris : ne oriatur indignatio super filios Israël. 6 Ego dedi
vobis fratres vestros Levitas de medio filiorum Israël, et
tradidi donum Domino, ut serviant in ministeriis
tabernaculi ejus. 7 Tu autem et filii tui custodite
sacerdotium vestrum : et omnia quæ ad cultum altaris
pertinent, et intra velum sunt, per sacerdotes
administrabuntur : si quis externus accesserit, occidetur.

8 Locutusque est Dominus ad Aaron : Ecce dedi tibi
custodiam primitiarum mearum. Omnia quæ
sanctificantur a filiis Israël, tradidi tibi et filiis tuis pro
officio sacerdotali legitima sempiterna. 9 Hæc ergo
accipies de his, quæ sanctificantur et oblata sunt Domino.
Omnis oblatio, et sacrificium, et quidquid pro peccato
atque delicto redditur mihi, et cedit in Sancta sanctorum,
tuum erit, et filiorum tuorum. 10 In sanctuario comedes
illud : mares tantum edent ex eo, quia consecratum est
tibi. 11 Primitias autem, quas voverint et obtulerint filii
Israël, tibi dedi, et filiis tuis, ac filiabus tuis, jure
perpetuo : qui mundus est in domo tua, vescetur eis.
12 Omnem medullam olei, et vini, ac frumenti, quidquid
offerunt primitiarum Domino, tibi dedi. 13 Universa frugum
initia, quas gignit humus, et Domino deportantur, cedent
in usus tuos : qui mundus est in domo tua, vescetur eis.
14 Omne quod ex voto reddiderint filii Israël, tuum erit.
15 Quidquid primum erumpit e vulva cunctæ carnis, quam
offerunt Domino, sive ex hominibus, sive de pecoribus
fuerit, tui juris erit : ita dumtaxat ut pro hominis
primogenito pretium accipias, et omne animal quod

immundum est redimi facias, 16 cujus redemptio erit post
unum mensem, siclis argenti quinque, pondere sanctuarii.
Siclus viginti obolos habet. 17 Primogenitum autem bovis,
et ovis, et capræ, non facies redimi, quia sanctificata sunt
Domino. Sanguinem tantum eorum fundes super altare, et
adipes adolebis in suavissimum odorem Domino.
18 Carnes vero in usum tuum cedent, sicut pectusculum
consecratum, et armus dexter : tua erunt. 19 Omnes
primitias sanctuarii, quas offerunt filii Israël Domino, tibi
dedi, et filiis, ac filiabus tuis, jure perpetuo. Pactum salis
est sempiternum coram Domino, tibi ac filiis tuis.

20 Dixitque Dominus ad Aaron : In terra eorum nihil
possidebitis, nec habebitis partem inter eos : ego pars et
hæreditas tua in medio filiorum Israël. 21 Filiis autem Levi
dedi omnes decimas Israëlis in possessionem, pro
ministerio, quo serviunt mihi in tabernaculo fœderis : 22 ut
non accedant ultra filii Israël ad tabernaculum, nec
committant peccatum mortiferum, 23 solis filiis Levi mihi in
tabernaculo servientibus, et portantibus peccata populi.
Legitimum sempiternum erit in generationibus vestris.
Nihil aliud possidebunt, 24 decimarum oblatione contenti,
quas in usus eorum et necessaria separavi.

25 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens : 26 Præcipe
Levitis, atque denuntia : Cum acceperitis a filiis Israël
decimas, quas dedi vobis, primitias earum offerte
Domino, id est, decimam partem decimæ, 27 ut reputetur
vobis in oblationem primitivorum, tam de areis quam de
torcularibus : 28 et universis quorum accipitis primitias,
offerte Domino, et date Aaron sacerdoti. 29 Omnia quæ
offeretis ex decimis, et in donaria Domini separabitis,
optima et electa erunt. 30 Dicesque ad eos : Si præclara
et meliora quæque obtuleritis ex decimis, reputabitur
vobis quasi de area, et torculari dederitis primitias : 31 et
comedetis eas in omnibus locis vestris, tam vos quam
familiæ vestræ : quia pretium est pro ministerio, quo
servitis in tabernaculo testimonii. 32 Et non peccabitis

super hoc, egregia vobis et pinguia reservantes, ne
polluatis oblationes filiorum Israël, et moriamini.

Cap. 19 1 Locutusque est Dominus ad Moysen et
Aaron, dicens : 2 Ista est religio victimæ, quam constituit
Dominus. Præcipe filiis Israël, ut adducant ad te vaccam
rufam ætatis integræ, in qua nulla sit macula, nec
portaverit jugum : 3 tradetisque eam Eleazaro sacerdoti,
qui eductam extra castra, immolabit in conspectu
omnium : 4 et tingens digitum in sanguine ejus, asperget
contra fores tabernaculi septem vicibus, 5 comburetque
eam cunctis videntibus, tam pelle et carnibus ejus quam
sanguine et fimo flammæ traditis. 6 Lignum quoque
cedrinum, et hyssopum, coccumque bis tinctum sacerdos
mittet in flammam, quæ vaccam vorat. 7 Et tunc demum,
lotis vestibus et corpore suo, ingredietur in castra,
commaculatusque erit usque ad vesperum. 8 Sed et ille
qui combusserit eam, lavabit vestimenta sua et corpus, et
immundus erit usque ad vesperum. 9 Colliget autem vir
mundus cineres vaccæ, et effundet eos extra castra in
loco purissimo, ut sint multitudini filiorum Israël in
custodiam, et in aquam aspersionis : quia pro peccato
vacca combusta est. 10 Cumque laverit qui vaccæ
portaverat cineres vestimenta sua, immundus erit usque
ad vesperum. Habebunt hoc filii Israël, et advenæ qui
habitant inter eos, sanctum jure perpetuo.

11 Qui tetigerit cadaver hominis, et propter hoc septem
diebus fuerit immundus, 12 aspergetur ex hac aqua die
tertio et septimo, et sic mundabitur. Si die tertio aspersus
non fuerit, septimo non poterit emundari. 13 Omnis qui
tetigerit humanæ animæ morticinum, et aspersus hac
commistione non fuerit, polluet tabernaculum Domini et
peribit ex Israël : quia aqua expiationis non est aspersus,
immundus erit, et manebit spurcitia ejus super eum.
14 Ista est lex hominis qui moritur in tabernaculo : omnes
qui ingrediuntur tentorium illius, et universa vasa quæ ibi
sunt, polluta erunt septem diebus. 15 Vas, quod non

habuerit operculum nec ligaturam desuper, immundum
erit. 16 Si quis in agro tetigerit cadaver occisi hominis, aut
per se mortui, sive os illius, vel sepulchrum, immundus erit
septem diebus. 17 Tollentque de cineribus combustionis
atque peccati, et mittent aquas vivas super eos in vas :
18 in quibus cum homo mundus tinxerit hyssopum,
asperget ex eo omne tentorium, et cunctam
supellectilem, et homines hujuscemodi contagione
pollutos : 19 atque hoc modo mundus lustrabit immundum
tertio et septimo die : expiatusque die septimo, lavabit et
se et vestimenta sua, et immundus erit usque ad
vesperum. 20 Si quis hoc ritu non fuerit expiatus, peribit
anima illius de medio ecclesiæ : quia sanctuarium Domini
polluit, et non est aqua lustrationis aspersus. 21 Erit hoc
præceptum legitimum sempiternum. Ipse quoque qui
aspergit aquas, lavabit vestimenta sua. Omnis qui
tetigerit aquas expiationis, immundus erit usque ad
vesperum. 22 Quidquid tetigerit immundus, immundum
faciet : et anima, quæ horum quippiam tetigerit, immunda
erit usque ad vesperum.

Cap. 20 1 Veneruntque filii Israël et omnis multitudo
in desertum Sin, mense primo, et mansit populus in
Cades. Mortuaque est ibi Maria, et sepulta in eodem
loco. 2 Cumque indigeret aqua populus, convenerunt
adversum Moysen et Aaron : 3 et versi in seditionem,
dixerunt : Utinam periissemus inter fratres nostros coram
Domino. 4 Cur eduxistis ecclesiam Domini in solitudinem,
ut et nos et nostra jumenta moriamur ? 5 quare nos
fecistis ascendere de Ægypto, et adduxistis in locum
istum pessimum, qui seri non potest, qui nec ficum gignit,
nec vineas, nec malogranata, insuper et aquam non
habet ad bibendum ? 6 Ingressusque Moyses et Aaron,
dimissa multitudine, tabernaculum fœderis, corruerunt
proni in terram, clamaveruntque ad Dominum, atque
dixerunt : Domine Deus, audi clamorem hujus populi, et
aperi eis thesaurum tuum fontem aquæ vivæ, ut satiati,
cesset murmuratio eorum. Et apparuit gloria Domini super

eos.

**7 Locutusque est Dominus ad Moysen, dicens : 8 Tolle
virgam, et congrega populum, tu et Aaron frater tuus, et
loquimini ad petram coram eis, et illa dabit aquas.
Cumque eduxeris aquam de petra, bibet omnis multitudo
et jumenta ejus. 9 Tulit igitur Moyses virgam, quæ erat in
conspectu Domini, sicut præceperat ei, 10 congregata
multitudine ante petram : dixitque eis : Audite, rebelles et
increduli : num de petra hac vobis aquam poterimus
ejicere ? 11 Cumque elevasset Moyses manum, percutiens
virga bis silicem, egressæ sunt aquæ largissimæ, ita ut
populus biberet et jumenta. 12 Dixitque Dominus ad
Moysen et Aaron : Quia non credidistis mihi, ut
sanctificaretis me coram filiis Israël, non introducetis hos
populos in terram, quam dabo eis. 13 Hæc est aqua
contradictionis, ubi jurgati sunt filii Israël contra
Dominum, et sanctificatus est in eis.**

**14 Misit interea nuntios Moyses de Cades ad regem Edom,
qui dicerent : Hæc mandat frater tuus Israël : Nosti
omnem laborem qui apprehendit nos, 15 quomodo
descenderint patres nostri in Ægyptum, et habitaverimus
ibi multo tempore, afflixerintque nos Ægyptii, et patres
nostros : 16 et quomodo clamaverimus ad Dominum, et
exaudierit nos, miseritque angelum, qui eduxerit nos de
Ægypto. Ecce in urbe Cades, quæ est in extremis finibus
tuis, positi, 17 obsecramus ut nobis transire liceat per
terram tuam. Non ibimus per agros, nec per vineas ; non
bibemus aquas de puteis tuis : sed gradiemur via publica,
nec ad dexteram nec ad sinistram declinantes, donec
transeamus terminos tuos. 18 Cui respondit Edom : Non
transibis per me, alioquin armatus occurram tibi.
19 Dixeruntque filii Israël : Per tritam gradiemur viam : et
si biberimus aquas tuas, nos et pecora nostra, dabimus
quod justum est : nulla erit in pretio difficultas, tantum
velociter transeamus. 20 At ille respondit : Non transibis.
Statimque egressus est obvius, cum infinita multitudo, et**

manu forti, [21] nec voluit acquiescere deprecanti, ut
concederet transitum per fines suos. Quam ob rem
divertit ab eo Israël.

[22] Cumque castra movissent de Cades, venerunt in
montem Hor, qui est in finibus terræ Edom : [23] ubi locutus
est Dominus ad Moysen : [24] Pergat, inquit, Aaron ad
populos suos : non enim intrabit terram, quam dedi filiis
Israël, eo quod incredulus fuerit ori meo, ad aquas
contradictionis. [25] Tolle Aaron et filium ejus cum eo, et
duces eos in montem Hor. [26] Cumque nudaveris patrem
veste sua, indues ea Eleazarum filium ejus : Aaron
colligetur, et morietur ibi. [27] Fecit Moyses ut præceperat
Dominus : et ascenderunt in montem Hor coram omni
multitudine. [28] Cumque Aaron spoliasset vestibus suis,
induit eis Eleazarum filium ejus. [29] Illo mortuo in montis
supercilio, descendit cum Eleazaro. [30] Omnis autem
multitudo videns occubuisse Aaron, flevit super eo triginta
diebus per cunctas familias suas.

Cap. 21 [1] Quod cum audisset Chananæus rex Arad,
qui habitabat ad meridiem, venisse scilicet Israël per
exploratorum viam, pugnavit contra illum, et victor
existens, duxit ex eo prædam. [2] At Israël voto se Domino
obligans, ait : Si tradideris populum istum in manu mea,
delebo urbes ejus. [3] Exaudivitque Dominus preces Israël,
et tradidit Chananæum, quem ille interfecit subversis
urbibus ejus : et vocavit nomen loci illius Horma, id est,
anathema.

[4] Profecti sunt autem et de monte Hor, per viam quæ
ducit ad mare Rubrum, ut circumirent terram Edom. Et
tædere cœpit populum itineris ac laboris : [5] locutusque
contra Deum et Moysen, ait : Cur eduxisti nos de Ægypto,
ut moreremur in solitudine ? deest panis, non sunt aquæ :
anima nostra jam nauseat super cibo isto levissimo.
[6] Quam ob rem misit Dominus in populum ignitos
serpentes, ad quorum plagas et mortes plurimorum,

7 venerunt ad Moysen, atque dixerunt : Peccavimus, quia
locuti sumus contra Dominum et te : ora ut tollat a nobis
serpentes. Oravitque Moyses pro populo, 8 et locutus est
Dominus ad eum : Fac serpentem æneum, et pone eum
pro signo : qui percussus aspexerit eum, vivet. 9 Fecit ergo
Moyses serpentem æneum, et posuit eum pro signo :
quem cum percussi aspicerent, sanabantur.

10 Profectique filii Israël castrametati sunt in Oboth.
11 Unde egressi fixere tentoria in Jeabarim, in solitudine
quæ respicit Moab contra orientalem plagam. 12 Et inde
moventes, venerunt ad torrentem Zared. 13 Quem
relinquentes castrametati sunt contra Arnon, quæ est in
deserto, et prominet in finibus Amorrhæi. Siquidem Arnon
terminus est Moab, dividens Moabitas et Amorrhæos.
14 Unde dicitur in libro bellorum Domini :
Sicut fecit in mari Rubro,
sic faciet in torrentibus Arnon.
15 Scopuli torrentium inclinati sunt, ut requiescerent in Ar,
et recumberent in finibus Moabitarum.
16 Ex eo loco apparuit puteus, super quo locutus est
Dominus ad Moysen : Congrega populum, et dabo ei
aquam. 17 Tunc cecinit Israël carmen istud :
Ascendat puteus.
Concinebant :
18 Puteus, quem foderunt principes
et paraverunt duces multitudinis
in datore legis, et in baculis suis.
De solitudine, Matthana. 19 De Matthana in Nahaliel : de
Nahaliel in Bamoth. 20 De Bamoth, vallis est in regione
Moab, in vertice Phasga, quod respicit contra desertum.

21 Misit autem Israël nuntios ad Sehon regem
Amorrhæorum, dicens : 22 Obsecro ut transire mihi liceat
per terram tuam : non declinabimus in agros et vineas ;
non bibemus aquas ex puteis : via regia gradiemur, donec
transeamus terminos tuos. 23 Qui concedere noluit ut
transiret Israël per fines suos : quin potius exercitu

congregato, egressus est obviam in desertum, et venit in
Jasa, pugnavitque contra eum. 24 A quo percussus est in
ore gladii, et possessa est terra ejus ab Arnon usque
Jeboc, et filios Ammon : quia forti præsidio tenebantur
termini Ammonitarum. 25 Tulit ergo Israël omnes civitates
ejus, et habitavit in urbibus Amorrhæi, in Hesebon
scilicet, et viculis ejus. 26 Urbs Hesebon fuit Sehon regis
Amorrhæi, qui pugnavit contra regem Moab : et tulit
omnem terram, quæ ditionis illius fuerat usque Arnon.
27 Idcirco dicitur in proverbio :
Venite in Hesebon : ædificetur, et construatur civitas
Sehon :
28 ignis egressus est de Hesebon, flamma de oppido
Sehon,
et devoravit Ar Moabitarum, et habitatores excelsorum
Arnon.
29 Væ tibi Moab ; peristi popule Chamos.
Dedit filios ejus in fugam, et filias in captivitatem regi
Amorrhæorum Sehon.
30 Jugum ipsorum disperiit ad Hesebon usque Dibon :
lassi pervenerunt in Nophe, et usque Medaba.
31 Habitavit itaque Israël in terra Amorrhæi.

32 Misitque Moyses qui explorarent Jazer : cujus ceperunt
viculos, et possederunt habitatores. 33 Verteruntque se, et
ascenderunt per viam Basan, et occurrit eis Og, rex
Basan, cum omni populo suo, pugnaturus in Edrai.
34 Dixitque Dominus ad Moysen : Ne timeas eum, quia in
manu tua tradidi illum, et omnem populum ac terram
ejus : faciesque illi sicut fecisti Sehon, regi Amorrhæorum
habitatori Hesebon. 35 Percusserunt igitur et hunc cum
filiis suis, universumque populum ejus usque ad
internecionem, et possederunt terram illius.

Cap. 22 1 Profectique castrametati sunt in
campestribus Moab, ubi trans Jordanem Jericho sita est.
2 Videns autem Balac filius Sephor omnia quæ fecerat
Israël Amorrhæo, 3 et quod pertimuissent eum Moabitæ,

et impetum ejus ferre non possent, 4 dixit ad majores natu
Madian : Ita delebit hic populus omnes, qui in nostris
finibus commorantur, quomodo solet bos herbas usque ad
radices carpere. Ipse erat eo tempore rex in Moab.
5 Misit ergo nuntios ad Balaam filium Beor ariolum, qui
habitabat super flumen terræ filiorum Ammon, ut
vocarent eum, et dicerent : Ecce egressus est populus ex
Ægypto, qui operuit superficiem terræ, sedens contra me.
6 Veni igitur, et maledic populo huic, quia fortior me est :
si quomodo possim percutere et ejicere eum de terra
mea. Novi enim quod benedictus sit cui benedixeris, et
maledictus in quem maledicta congesseris.
7 Perrexeruntque seniores Moab, et majores natu Madian,
habentes divinationis pretium in manibus. Cumque
venissent ad Balaam, et narrassent ei omnia verba Balac,
8 ille respondit : Manete hic nocte, et respondebo
quidquid mihi dixerit Dominus. Manentibus illis apud
Balaam, venit Deus, et ait ad eum : 9 Quid sibi volunt
homines isti apud te ? 10 Respondit : Balac filius Sephor
rex Moabitarum misit ad me, 11 dicens : Ecce populus qui
egressus est de Ægypto, operuit superficiem terræ : veni,
et maledic ei, si quomodo possim pugnans abigere eum.
12 Dixitque Deus ad Balaam : Noli ire cum eis, neque
maledicas populo : quia benedictus est. 13 Qui mane
consurgens dixit ad principes : Ite in terram vestram, quia
prohibuit me Dominus venire vobiscum. 14 Reversi
principes dixerunt ad Balac : Noluit Balaam venire
nobiscum.

15 Rursum ille multo plures et nobiliores quam ante
miserat, misit. 16 Qui cum venissent ad Balaam, dixerunt :
Sic dicit Balac filius Sephor : Ne cuncteris venire ad me :
17 paratus sum honorare te, et quidquid volueris, dabo
tibi : veni, et maledic populo isti. 18 Respondit Balaam : Si
dederit mihi Balac plenam domum suam argenti et auri,
non potero immutare verbum Domini Dei mei, ut vel plus,
vel minus loquar. 19 Obsecro ut hic maneatis etiam hac
nocte, et scire queam quid mihi rursum respondeat

Dominus. 20 Venit ergo Deus ad Balaam nocte, et ait ei : Si
vocare te venerunt homines isti, surge, et vade cum eis :
ita dumtaxat, ut quod tibi præcepero, facias. 21 Surrexit
Balaam mane, et strata asina sua profectus est cum eis.

22 Et iratus est Deus. Stetitque angelus Domini in via
contra Balaam, qui insidebat asinæ, et duos pueros
habebat secum. 23 Cernens asina angelum stantem in via,
evaginato gladio, avertit se de itinere, et ibat per agrum.
Quam cum verberaret Balaam, et vellet ad semitam
reducere, 24 stetit angelus in angustiis duarum
maceriarum, quibus vineæ cingebantur. 25 Quem videns
asina, junxit se parieti, et attrivit sedentis pedem. At ille
iterum verberabat eam : 26 et nihilominus angelus ad
locum angustum transiens, ubi nec ad dexteram, nec ad
sinistram poterat deviare, obvius stetit. 27 Cumque
vidisset asina stantem angelum, concidit sub pedibus
sedentis : qui iratus, vehementius cædebat fuste latera
ejus. 28 Aperuitque Dominus os asinæ, et locuta est : Quid
feci tibi ? cur percutis me ecce jam tertio ? 29 Respondit
Balaam : Quia commeruisti, et illusisti mihi : utinam
haberem gladium, ut te percuterem ! 30 Dixit asina :
Nonne animal tuum sum, cui semper sedere consuevisti
usque in præsentem diem ? dic quid simile umquam
fecerim tibi. At ille ait : Numquam. 31 Protinus aperuit
Dominus oculos Balaam, et vidit angelum stantem in via,
evaginato gladio, adoravitque eum pronus in terram.
32 Cui angelus : Cur, inquit, tertio verberas asinam tuam ?
ego veni ut adversarer tibi, quia perversa est via tua,
mihique contraria : 33 et nisi asina declinasset de via,
dans locum resistenti, te occidissem, et illa viveret.

34 Dixit Balaam : Peccavi, nesciens quod tu stares contra
me : et nunc si displicet tibi ut vadam, revertar. 35 Ait
angelus : Vade cum istis, et cave ne aliud quam
præcepero tibi loquaris. Ivit igitur cum principibus.
36 Quod cum audisset Balac, egressus est in occursum
ejus in oppido Moabitarum, quod situm est in extremis

finibus Arnon. 37 Dixitque ad Balaam : Misi nuntios ut
vocarent te : cur non statim venisti ad me ? an quia
mercedem adventui tuo reddere nequeo ? 38 Cui ille
respondit : Ecce adsum : numquid loqui potero aliud, nisi
quod Deus posuerit in ore meo ? 39 Perrexerunt ergo
simul, et venerunt in urbem, quæ in extremis regni ejus
finibus erat. 40 Cumque occidisset Balac boves et oves,
misit ad Balaam, et principes qui cum eo erant, munera.
41 Mane autem facto, duxit eum ad excelsa Baal, et
intuitus est extremam partem populi.

Cap. 23 1 Dixitque Balaam ad Balac : Ædifica mihi hic
septem aras, et para totidem vitulos, ejusdemque numeri
arietes. 2 Cumque fecisset juxta sermonem Balaam,
imposuerunt simul vitulum et arietem super aram.
3 Dixitque Balaam ad Balac : Sta paulisper juxta
holocaustum tuum, donec vadam, si forte occurrat mihi
Dominus, et quodcumque imperaverit, loquar tibi.
4 Cumque abiisset velociter, occurrit illi Deus. Locutusque
ad eum Balaam : Septem, inquit, aras erexi, et imposui
vitulum et arietem desuper. 5 Dominus autem posuit
verbum in ore ejus, et ait : Revertere ad Balac, et hæc
loqueris. 6 Reversus invenit stantem Balac juxta
holocaustum suum, et omnes principes Moabitarum :
7 assumptaque parabola sua, dixit :
De Aram adduxit me Balac
rex Moabitarum, de montibus orientis :
Veni, inquit, et maledic Jacob ;
propera, et detestare Israël.
8 Quomodo maledicam, cui non maledixit Deus ?
qua ratione detester, quem Dominus non detestatur ?
9 De summis silicibus videbo eum,
et de collibus considerabo illum.
Populus solus habitabit,
et inter gentes non reputabitur.
10 Quis dinumerare possit pulverem Jacob,
et nosse numerum stirpis Israël ?

Moriatur anima mea morte justorum,
et fiant novissima mea horum similia.

11 Dixitque Balac ad Balaam : Quid est hoc quod agis ? ut
malediceres inimicis meis vocavi te, et tu e contrario
benedicis eis. 12 Cui ille respondit : Num aliud possum
loqui, nisi quod jusserit Dominus ? 13 Dixit ergo Balac :
Veni mecum in alterum locum unde partem Israël videas,
et totum videre non possis : inde maledicito ei. 14 Cumque
duxisset eum in locum sublimem, super verticem montis
Phasga, ædificavit Balaam septem aras, et impositis
supra vitulo atque ariete, 15 dixit ad Balac : Sta hic juxta
holocaustum tuum, donec ego obvius pergam. 16 Cui cum
Dominus occurrisset, posuissetque verbum in ore ejus,
ait : Revertere ad Balac, et hæc loqueris ei. 17 Reversus
invenit eum stantem juxta holocaustum suum, et principes
Moabitarum cum eo. Ad quem Balac : Quid, inquit, locutus
est Dominus ? 18 At ille, assumpta parabola sua, ait :
Sta, Balac, et ausculta ; audi, fili Sephor :
19 non est Deus quasi homo, ut mentiatur,
nec ut filius hominis, ut mutetur.
Dixit ergo, et non faciet ?
locutus est, et non implebit ?
20 Ad benedicendum adductus sum :
benedictionem prohibere non valeo.
21 Non est idolum in Jacob,
nec videtur simulacrum in Israël.
Dominus Deus ejus cum eo est,
et clangor victoriæ regis in illo.
22 Deus eduxit illum de Ægypto,
cujus fortitudo similis est rhinocerotis.
23 Non est augurium in Jacob,
nec divinatio in Israël :
temporibus suis dicetur Jacob et Israëli quid operatus sit
Deus.
24 Ecce populus ut leæna consurget,
et quasi leo erigetur :

non accubabit donec devoret prædam,
et occisorum sanguinem bibat.

25 Dixitque Balac ad Balaam : Nec maledicas ei, nec
benedicas. 26 Et ille ait : Nonne dixi tibi quod quidquid
mihi Deus imperaret, hoc facerem ? 27 Et ait Balac ad
eum : Veni, et ducam te ad alium locum : si forte placeat
Deo ut inde maledicas eis. 28 Cumque duxisset eum super
verticem montis Phogor, qui respicit solitudinem, 29 dixit
ei Balaam : Ædifica mihi hic septem aras, et para totidem
vitulos, ejusdemque numeri arietes. 30 Fecit Balac ut
Balaam dixerat : imposuitque vitulos et arietes per
singulas aras.

Cap. 24 1 Cumque vidisset Balaam quod placeret
Domino ut benediceret Israëli, nequaquam abiit ut ante
perrexerat, ut augurium quæreret : sed dirigens contra
desertum vultum suum, 2 et elevans oculos, vidit Israël in
tentoriis commorantem per tribus suas : et irruente in se
spiritu Dei, 3 assumpta parabola, ait :
Dixit Balaam filius Beor :
dixit homo, cujus obturatus est oculus :
4 dixit auditor sermonum Dei,
qui visionem Omnipotentis intuitus est,
qui cadit, et sic aperiuntur oculi ejus :
5 Quam pulchra tabernacula tua, Jacob,
et tentoria tua, Israël !
6 ut valles nemorosæ,
ut horti juxta fluvios irrigui,
ut tabernacula quæ fixit Dominus,
quasi cedri prope aquas.
7 Fluet aqua de situla ejus,
et semen illius erit in aquas multas.
Tolletur propter Agag, rex ejus,
et auferetur regnum illius.
8 Deus eduxit illum de Ægypto,
cujus fortitudo similis est rhinocerotis.

Devorabunt gentes hostes illius,
ossaque eorum confringent, et perforabunt sagittis.
9 Accubans dormivit ut leo,
et quasi leæna, quam suscitare nullus audebit.
Qui benedixerit tibi, erit et ipse benedictus :
qui maledixerit, in maledictione reputabitur.

10 Iratusque Balac contra Balaam, complosis manibus ait :
Ad maledicendum inimicis meis vocavi te, quibus e
contrario tertio benedixisti : 11 revertere ad locum tuum.
Decreveram quidem magnifice honorare te, sed Dominus
privavit te honore disposito. 12 Respondit Balaam ad
Balac : Nonne nuntiis tuis, quos misisti ad me, dixi : 13 Si
dederit mihi Balac plenam domum suam argenti et auri,
non potero præterire sermonem Domini Dei mei, ut vel
boni quid vel mali proferam ex corde meo : sed quidquid
Dominus dixerit, hoc loquar ? 14 verumtamen pergens ad
populum meum, dabo consilium, quid populus tuus populo
huic faciat extremo tempore. 15 Sumpta igitur parabola,
rursum ait :
Dixit Balaam filius Beor :
dixit homo, cujus obturatus est oculus :
16 dixit auditor sermonum Dei,
qui novit doctrinam Altissimi,
et visiones Omnipotentis videt,
qui cadens apertos habet oculos :
17 Videbo eum, sed non modo :
intuebor illum, sed non prope.
Orietur stella ex Jacob,
et consurget virga de Israël :
et percutiet duces Moab,
vastabitque omnes filios Seth.
18 Et erit Idumæa possessio ejus :
hæreditas Seir cedet inimicis suis :
Israël vero fortiter aget.
19 De Jacob erit qui dominetur,
et perdat reliquias civitatis.

20 Cumque vidisset Amalec, assumens parabolam, ait :
Principium gentium Amalec,
cujus extrema perdentur.
21 Vidit quoque Cinæum : et assumpta parabola, ait :
Robustum quidem est habitaculum tuum :
sed si in petra posueris nidum tuum,
22 et fueris electus de stirpe Cin,
quamdiu poteris permanere ? Assur enim capiet te.
23 Assumptaque parabola iterum locutus est :
Heu ! quis victurus est,
quando ista faciet Deus ?
24 Venient in trieribus de Italia :
superabunt Assyrios, vastabuntque Hebræos, et ad
extremum etiam ipsi peribunt.
25 Surrexitque Balaam, et reversus est in locum suum :
Balac quoque via, qua venerat, rediit.

Cap. 25 1 Morabatur autem eo tempore Israël in
Settim, et fornicatus est populus cum filiabus Moab,
2 quæ vocaverunt eos ad sacrificia sua. At ille
comederunt et adoraverunt deos earum. 3 Initiatusque est
Israël Beelphegor : et iratus Dominus, 4 ait ad Moysen :
Tolle cunctos principes populi, et suspende eos contra
solem in patibulis, ut avertatur furor meus ab Israël.
5 Dixitque Moyses ad judices Israël : Occidat unusquisque
proximos suos, qui initiati sunt Beelphegor. 6 Et ecce unus
de filiis Israël intravit coram fratribus suis ad scortum
Madianitidem, vidente Moyse, et omni turba filiorum
Israël, qui flebant ante fores tabernaculi.

7 Quod cum vidisset Phinees filius Eleazari filii Aaron
sacerdotis, surrexit de medio multitudinis, et arrepto
pugione, 8 ingressus est post virum Israëlitem in lupanar,
et perfodit ambos simul, virum scilicet et mulierem in locis
genitalibus. Cessavitque plaga a filiis Israël : 9 et occisi
sunt viginti quatuor millia hominum. 10 Dixitque Dominus
ad Moysen : 11 Phinees filius Eleazari filii Aaron
sacerdotis avertit iram meam a filiis Israël : quia zelo

meo commotus est contra eos, ut non ipse delerem filios
Israël in zelo meo. 12 Idcirco loquere ad eum : Ecce do ei
pacem fœderis mei, 13 et erit tam ipsi quam semini ejus
pactum sacerdotii sempiternum : quia zelatus est pro Deo
suo, et expiavit scelus filiorum Israël. 14 Erat autem
nomen viri Israëlitæ, qui occisus est cum Madianitide,
Zambri filius Salu, dux de cognatione et tribu Simeonis.
15 Porro mulier Madianitis, quæ pariter interfecta est,
vocabatur Cozbi filia Sur principis nobilissimi
Madianitarum. 16 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens : 17 Hostes vos sentiant Madianitæ, et percutite
eos : 18 quia et ipsi hostiliter egerunt contra vos, et
decepere insidiis per idolum Phogor, et Cozbi filiam ducis
Madian sororem suam, quæ percussa est in die plagæ
pro sacrilegio Phogor.

Cap. 26 1 Postquam noxiorum sanguis effusus est,
dixit Dominus ad Moysen et Eleazarum filium Aaron
sacerdotem : 2 Numerate omnem summam filiorum Israël
a viginti annis et supra, per domos et cognationes suas,
cunctos qui possunt ad bella procedere. 3 Locuti sunt
itaque Moyses et Eleazar sacerdos, in campestribus
Moab super Jordanem contra Jericho, ad eos qui erant 4 a
viginti annis et supra, sicut Dominus imperaverat, quorum
iste est numerus. 5 Ruben primogenitus Israël : hujus
filius, Henoch, a quo familia Henochitarum : et Phallu, a
quo familia Phalluitarum : 6 et Hesron, a quo familia
Hesronitarum : et Charmi, a quo familia Charmitarum.
7 Hæ sunt familiæ de stirpe Ruben : quarum numerus
inventus est quadraginta tria millia, et septingenti
triginta. 8 Filius Phallu, Eliab : 9 hujus filii, Namuel et
Dathan et Abiron : isti sunt Dathan et Abiron principes
populi, qui surrexerunt contra Moysen et Aaron in
seditione Core, quando adversus Dominum rebellaverunt :
10 et aperiens terra os suum devoravit Core, morientibus
plurimis, quando combussit ignis ducentos quinquaginta
viros. Et factum est grande miraculum, 11 ut, Core
pereunte, filii illius non perirent. 12 Filii Simeon per

cognationes suas : Namuel, ab hoc familia
Namuelitarum : Jamin, ab hoc familia Jaminitarum :
Jachin, ab hoc familia Jachinitarum : 13 Zare, ab hoc
familia Zareitarum : Saul, ab hoc familia Saulitarum.
14 Hæ sunt familiæ de stirpe Simeon, quarum omnis
numerus fuit viginti duo millia ducenti. 15 Filii Gad per
cognationes suas : Sephon, ab hoc familia Sephonitarum :
Aggi, ab hoc familia Aggitarum : Suni, ab hoc familia
Sunitarum : 16 Ozni, ab hoc familia Oznitarum : Her, ab
hoc familia Heritarum : 17 Arod, ab hoc familia
Aroditarum : Ariel, ab hoc familia Arielitarum. 18 Istæ sunt
familiæ Gad, quarum omnis numerus fuit quadraginta
millia quingenti. 19 Filii Juda, Her et Onan, qui ambo
mortui sunt in terra Chanaan. 20 Fueruntque filii Juda per
cognationes suas : Sela, a quo familia Selaitarum :
Phares, a quo familia Pharesitarum : Zare, a quo familia
Zareitarum. 21 Porro filii Phares : Hesron, a quo familia
Hesronitarum : et Hamul, a quo familia Hamulitarum.
22 Istæ sunt familiæ Juda, quarum omnis numerus fuit
septuaginta sex millia quingenti. 23 Filii Issachar per
cognationes suas : Thola, a quo familia Tholaitarum :
Phua, a quo familia Phuaitarum : 24 Jasub, a quo familia
Jasubitarum : Semran, a quo familia Semranitarum. 25 Hæ
sunt cognationes Issachar, quarum numerus fuit sexaginta
quatuor millia trecenti. 26 Filii Zabulon per cognationes
suas : Sared, a quo familia Sareditarum : Elon, a quo
familia Elonitarum : Jalel, a quo familia Jalelitarum. 27 Hæ
sunt cognationes Zabulon, quarum numerus fuit sexaginta
millia quingenti. 28 Filii Joseph per cognationes suas,
Manasse et Ephraim. 29 De Manasse ortus est Machir, a
quo familia Machiritarum. Machir genuit Galaad, a quo
familia Galaaditarum. 30 Galaad habuit filios : Jezer, a
quo familia Jezeritarum : et Helec, a quo familia
Helecitarum : 31 et Asriel, a quo familia Asrielitarum : et
Sechem, a quo familia Sechemitarum : 32 et Semida, a
quo familia Semidaitarum : et Hepher, a quo familia
Hepheritarum. 33 Fuit autem Hepher pater Salphaad, qui
filios non habebat, sed tantum filias : quarum ista sunt

nomina : Maala, et Noa, et Hegla, et Melcha, et Thersa.
34 Hæ sunt familiæ Manasse, et numerus earum
quinquaginta duo millia septingenti. 35 Filii autem
Ephraim per cognationes suas fuerunt hi : Suthala, a quo
familia Suthalaitarum : Becher, a quo familia
Becheritarum : Thehen, a quo familia Thehenitarum.
36 Porro filius Suthala fuit Heran, a quo familia
Heranitarum. 37 Hæ sunt cognationes filiorum Ephraim :
quarum numerus fuit triginta duo millia quingenti. 38 Isti
sunt filii Joseph per familias suas. Filii Benjamin in
cognationibus suis : Bela, a quo familia Belaitarum :
Asbel, a quo familia Asbelitarum : Ahiram, a quo familia
Ahiramitarum : 39 Supham, a quo familia Suphamitarum :
Hupham, a quo familia Huphamitarum. 40 Filii Bela :
Hered, et Noëman. De Hered, familia Hereditarum : de
Noëman, familia Noëmanitarum. 41 Hi sunt filii Benjamin
per cognationes suas : quorum numerus fuit quadraginta
quinque millia sexcenti. 42 Filii Dan per cognationes suas :
Suham, a quo familia Suhamitarum. Hæ sunt cognationes
Dan per familias suas. 43 Omnes fuere Suhamitæ, quorum
numerus erat sexaginta quatuor millia quadringenti.
44 Filii Aser per cognationes suas : Jemna, a quo familia
Jemnaitarum : Jessui, a quo familia Jessuitarum : Brie, a
quo familia Brieitarum. 45 Filii Brie : Heber, a quo familia
Heberitarum : et Melchiel, a quo familia Melchielitarum.
46 Nomen autem filiæ Aser fuit Sara. 47 Hæ cognationes
filiorum Aser, et numerus eorum quinquaginta tria millia
quadringenti. 48 Filii Nephthali per cognationes suas :
Jesiel, a quo familia Jesielitarum : Guni, a quo familia
Gunitarum : 49 Jeser, a quo familia Jeseritarum : Sellem, a
quo familia Sellemitarum. 50 Hæ sunt cognationes filiorum
Nephthali per familias suas : quorum numerus
quadraginta quinque millia quadringenti. 51 Ista est
summa filiorum Israël, qui recensiti sunt, sexcenta millia,
et mille septingenti triginta. 52 Locutusque est Dominus ad
Moysen, dicens : 53 Istis dividetur terra juxta numerum
vocabulorum in possessiones suas. 54 Pluribus majorem
partem dabis, et paucioribus minorem : singulis, sicut

nunc recensiti sunt, tradetur possessio : [55] ita dumtaxat ut
sors terram tribubus dividat et familiis. [56] Quidquid sorte
contigerit, hoc vel plures accipiant, vel pauciores.

[57] Hic quoque est numerus filiorum Levi per familias suas :
Gerson, a quo familia Gersonitarum : Caath, a quo familia
Caathitarum : Merari, a quo familia Meraritarum. [58] Hæ
sunt familiæ Levi : familia Lobni, familia Hebroni, familia
Moholi, familia Musi, familia Core. At vero Caath genuit
Amram : [59] qui habuit uxorem Jochabed filiam Levi, quæ
nata est ei in Ægypto. Hæc genuit Amram viro suo filios,
Aaron, et Moysen, et Mariam sororem eorum. [60] De Aaron
orti sunt Nadab et Abiu, et Eleazar et Ithamar : [61] quorum
Nadab et Abiu mortui sunt, cum obtulissent ignem
alienum coram Domino. [62] Fueruntque omnes qui
numerati sunt, viginti tria millia generis masculini ab uno
mense et supra : quia non sunt recensiti inter filios Israël,
nec eis cum ceteris data possessio est. [63] Hic est numerus
filiorum Israël, qui descripti sunt a Moyse et Eleazaro
sacerdote, in campestribus Moab supra Jordanem contra
Jericho : [64] inter quos, nullus fuit eorum qui ante numerati
sunt a Moyse et Aaron in deserto Sinai : [65] prædixerat
enim Dominus quod omnes morerentur in solitudine.
Nullusque remansit ex eis, nisi Caleb filius Jephone, et
Josue filius Nun.

Cap. 27 [1] Accesserunt autem filiæ Salphaad, filii
Hepher, filii Galaad, filii Machir, filii Manasse, qui fuit
filius Joseph : quarum sunt nomina, Maala, et Noa, et
Hegla, et Melcha, et Thersa. [2] Steteruntque coram Moyse
et Eleazaro sacerdote et cunctis principibus populi ad
ostium tabernaculi fœderis, atque dixerunt : [3] Pater
noster mortuus est in deserto, nec fuit in seditione, quæ
concitata est contra Dominum sub Core, sed in peccato
suo mortuus est : hic non habuit mares filios. Cur tollitur
nomen illius de familia sua, quia non habuit filium ? date
nobis possessionem inter cognatos patris nostri.
[4] Retulitque Moyses causam earum ad judicium Domini.

5 Qui dixit ad eum : 6 Justam rem postulant filiæ
Salphaad : da eis possessionem inter cognatos patris sui,
et ei in hæreditatem succedant. 7 Ad filios autem Israël
loqueris hæc : 8 Homo cum mortuus fuerit absque filio, ad
filiam ejus transibit hæreditas. 9 Si filiam non habuerit,
habebit successores fratres suos. 10 Quod si et fratres non
fuerint, dabitis hæreditatem fratribus patris ejus. 11 Sin
autem nec patruos habuerit, dabitur hæreditas his qui ei
proximi sunt. Eritque hoc filiis Israël sanctum lege
perpetua, sicut præcepit Dominus Moysi.

12 Dixit quoque Dominus ad Moysen : Ascende in montem
istum Abarim, et contemplare inde terram, quam daturus
sum filiis Israël. 13 Cumque videris eam, ibis et tu ad
populum tuum, sicut ivit frater tuus Aaron : 14 quia
offendistis me in deserto Sin in contradictione
multitudinis, nec sanctificare me voluistis coram ea super
aquas. Hæ sunt aquæ contradictionis in Cades deserti
Sin. 15 Cui respondit Moyses : 16 Provideat Dominus Deus
spirituum omnis carnis hominem, qui sit super
multitudinem hanc : 17 et possit exire et intrare ante eos,
et educere eos vel introducere : ne sit populus Domini
sicut oves absque pastore. 18 Dixitque Dominus ad eum :
Tolle Josue filium Nun, virum in quo est spiritus, et pone
manum tuam super eum. 19 Qui stabit coram Eleazaro
sacerdote et omni multitudine : 20 et dabis ei præcepta
cunctis videntibus, et partem gloriæ tuæ, ut audiat eum
omnis synagoga filiorum Israël. 21 Pro hoc, si quid
agendum erit, Eleazar sacerdos consulet Dominum. Ad
verbum ejus egredietur et ingredietur ipse, et omnes filii
Israël cum eo, et cetera multitudo. 22 Fecit Moyses ut
præceperat Dominus : cumque tulisset Josue, statuit eum
coram Eleazaro sacerdote et omni frequentia populi. 23 Et
impositis capiti ejus manibus, cuncta replicavit quæ
mandaverat Dominus.

Cap. 28 1 Dixit quoque Dominus ad Moysen :
2 Præcipe filiis Israël, et dices ad eos : Oblationem meam

et panes, et incensum odoris suavissimi offerte per
tempora sua. 3 Hæc sunt sacrificia quæ offerre debetis :
agnos anniculos immaculatos duos quotidie in
holocaustum sempiternum : 4 unum offeretis mane, et
alterum ad vesperum : 5 decimam partem ephi similæ,
quæ conspersa sit oleo purissimo, et habeat quartam
partem hin. 6 Holocaustum juge est quod obtulistis in
monte Sinai in odorem suavissimum incensi Domini. 7 Et
libabitis vini quartam partem hin per agnos singulos in
sanctuario Domini. 8 Alterumque agnum similiter offeretis
ad vesperam juxta omnem ritum sacrificii matutini, et
libamentorum ejus, oblationem suavissimi odoris Domino.
9 Die autem sabbati offeretis duos agnos anniculos
immaculatos, et duas decimas similæ oleo conspersæ in
sacrificio, et liba : 10 quæ rite funduntur per singula
sabbata in holocaustum sempiternum. 11 In calendis
autem offeretis holocaustum Domino, vitulos de armento
duos, arietem unum, agnos anniculos septem
immaculatos, 12 et tres decimas similæ oleo conspersæ in
sacrificio per singulos vitulos : et duas decimas similæ
oleo conspersæ per singulos arietes : 13 et decimam
decimæ similæ ex oleo in sacrificio per agnos singulos :
holocaustum suavissimi odoris atque incensi est Domino.
14 Libamenta autem vini, quæ per singulas fundenda sunt
victimas, ista erunt : media pars hin per singulos vitulos,
tertia per arietem, quarta per agnum. Hoc erit
holocaustum per omnes menses, qui sibi anno vertente
succedunt. 15 Hircus quoque offeretur Domino pro
peccatis in holocaustum sempiternum cum libamentis
suis. 16 Mense autem primo, quartadecima die mensis,
Phase Domini erit, 17 et quintadecima die solemnitas :
septem diebus vescentur azymis. 18 Quarum dies prima
venerabilis et sancta erit : omne opus servile non facietis
in ea. 19 Offeretisque incensum holocaustum Domino,
vitulos de armento duos, arietem unum, agnos anniculos
immaculatos septem : 20 et sacrificia singulorum ex simila
quæ conspersa sit oleo, tres decimas per singulos vitulos,
et duas decimas per arietem, 21 et decimam decimæ per

agnos singulos, id est, per septem agnos. 22 Et hircum pro
peccato unum, ut expietur pro vobis, 23 præter
holocaustum matutinum, quod semper offeretis. 24 Ita
facietis per singulos dies septem dierum in fomitem ignis,
et in odorem suavissimum Domino, qui surget de
holocausto, et de libationibus singulorum. 25 Dies quoque
septimus celeberrimus et sanctus erit vobis : omne opus
servile non facietis in eo. 26 Dies etiam primitivorum,
quando offeretis novas fruges Domino, expletis
hebdomadibus, venerabilis et sancta erit : omne opus
servile non facietis in ea. 27 Offeretisque holocaustum in
odorem suavissimum Domino, vitulos de armento duos,
arietem unum, et agnos anniculos immaculatos septem :
28 atque in sacrificiis eorum, similæ oleo conspersæ tres
decimas per singulos vitulos, per arietes duas, 29 per
agnos decimam decimæ, qui simul sunt agni septem.
Hircum quoque, 30 qui mactatur pro expiatione : præter
holocaustum sempiternum et liba ejus. 31 Immaculata
offeretis omnia cum libationibus suis.

Cap. 29 1 Mensis etiam septimi prima dies
venerabilis et sancta erit vobis. Omne opus servile non
facietis in ea, quia dies clangoris est et tubarum.
2 Offeretisque holocaustum in odorem suavissimum
Domino, vitulum de armento unum, arietem unum, et
agnos anniculos immaculatos septem : 3 et in sacrificiis
eorum, similæ oleo conspersæ tres decimas per singulos
vitulos, duas decimas per arietem, 4 unam decimam per
agnum, qui simul sunt agni septem : 5 et hircum pro
peccato, qui offertur in expiationem populi, 6 præter
holocaustum calendarum cum sacrificiis suis, et
holocaustum sempiternum cum libationibus solitis :
eisdem cæremoniis offeretis in odorem suavissimum
incensum Domino. 7 Decima quoque dies mensis hujus
septimi erit vobis sancta atque venerabilis, et affligetis
animas vestras : omne opus servile non facietis in ea.
8 Offeretisque holocaustum Domino in odorem
suavissimum, vitulum de armento unum, arietem unum,

agnos anniculos immaculatos septem : 9 et in sacrificiis
eorum similæ oleo conspersæ tres decimas per singulos
vitulos, duas decimas per arietem, 10 decimam decimæ
per agnos singulos, qui sunt simul agni septem : 11 et
hircum pro peccato, absque his quæ offerri pro delicto
solent in expiationem, et holocaustum sempiternum, cum
sacrificio et libaminibus eorum. 12 Quintadecima vero die
mensis septimi, quæ vobis sancta erit atque venerabilis,
omne opus servile non facietis in ea, sed celebrabitis
solemnitatem Domino septem diebus. 13 Offeretisque
holocaustum in odorem suavissimum Domino, vitulos de
armento tredecim, arietes duos, agnos anniculos
immaculatos quatuordecim : 14 et in libamentis eorum,
similæ oleo conspersæ tres decimas per vitulos singulos,
qui sunt simul vituli tredecim, et duas decimas arieti uno,
id est, simul arietibus duobus, 15 et decimam decimæ
agnis singulis, qui sunt simul agni quatuordecim : 16 et
hircum pro peccato, absque holocausto sempiterno, et
sacrificio, et libamine ejus. 17 In die altero offeretis vitulos
de armento duodecim, arietes duos, agnos anniculos
immaculatos quatuordecim : 18 sacrificiaque et libamina
singulorum, per vitulos, et arietes, et agnos rite
celebrabitis : 19 et hircum pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioque et libamine ejus. 20 Die tertio
offeretis vitulos undecim, arietes duos, agnos anniculos
immaculatos quatuordecim : 21 sacrificiaque et libamina
singulorum, per vitulos, et arietes, et agnos rite
celebrabitis : 22 et hircum pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioque et libamine ejus. 23 Die quarto
offeretis vitulos decem, arietes duos, agnos anniculos
immaculatos quatuordecim : 24 sacrificiaque et libamina
singulorum, per vitulos, et arietes, et agnos rite
celebrabitis : 25 et hircum pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioque ejus et libamine. 26 Die quinto
offeretis vitulos novem, arietes duos, agnos anniculos
immaculatos quatuordecim : 27 sacrificiaque et libamina
singulorum, per vitulos, et arietes, et agnos rite
celebrabitis : 28 et hircum pro peccato, absque holocausto

sempiterno, sacrificioque ejus et libamine. 29 Die sexto
offeretis vitulos octo, arietes duos, agnos anniculos
immaculatos quatuordecim : 30 sacrificiaque et libamina
singulorum, per vitulos, et arietes, et agnos rite
celebrabitis : 31 et hircum pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioque ejus et libamine. 32 Die septimo
offeretis vitulos septem, et arietes duos, agnos anniculos
immaculatos quatuordecim : 33 sacrificiaque et libamina
singulorum, per vitulos, et arietes, et agnos rite
celebrabitis : 34 et hircum pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioque ejus et libamine. 35 Die octavo,
qui est celeberrimus, omne opus servile non facietis,
36 offerentes holocaustum in odorem suavissimum
Domino, vitulum unum, arietem unum, agnos anniculos
immaculatos septem : 37 sacrificiaque et libamina
singulorum, per vitulos, et arietes, et agnos rite
celebrabitis : 38 et hircum pro peccato, absque holocausto
sempiterno, sacrificioque ejus et libamine. 39 Hæc
offeretis Domino in solemnitatibus vestris : præter vota et
oblationes spontaneas in holocausto, in sacrificio, in
libamine, et in hostiis pacificis.

Cap. 30 1 Narravitque Moyses filiis Israël omnia quæ
ei Dominus imperarat. 2 Et locutus est ad principes
tribuum filiorum Israël : Iste est sermo quem præcepit
Dominus : 3 Si quis virorum votum Domino voverit, aut se
constrinxerit juramento : non faciet irritum verbum suum,
sed omne quod promisit, implebit. 4 Mulier si quippiam
voverit, et se constrinxerit juramento, quæ est in domo
patris sui, et in ætate adhuc puellari : si cognoverit pater
votum quod pollicita est, et juramentum quo obligavit
animam suam, et tacuerit, voti rea erit : 5 quidquid
pollicita est, et juravit, opere complebit. 6 Sin autem
statim ut audierit, contradixerit pater : et vota et
juramenta ejus irrita erunt, nec obnoxia tenebitur
sponsioni, eo quod contradixerit pater. 7 Si maritum
habuerit, et voverit aliquid, et semel de ore ejus verbum
egrediens animam ejus obligaverit juramento : 8 quo die

audierit vir, et non contradixerit, voti rea erit, reddetque
quodcumque promiserat. 9 Sin autem audiens statim
contradixerit, et irritas fecerit pollicitationes ejus,
verbaque quibus obstrinxerat animam suam, propitius erit
ei Dominus. 10 Vidua et repudiata quidquid voverint,
reddent. 11 Uxor in domo viri cum se voto constrinxerit et
juramento, 12 si audierit vir, et tacuerit, nec contradixerit
sponsioni, reddet quodcumque promiserat. 13 Sin autem
extemplo contradixerit, non tenebitur promissionis rea :
quia maritus contradixit, et Dominus ei propitius erit. 14 Si
voverit, et juramento se constrinxerit, ut per jejunium, vel
ceterarum rerum abstinentiam affligat animam suam, in
arbitrio viri erit ut faciat, sive non faciat. 15 Quod si
audiens vir tacuerit, et in alteram diem distulerit
sententiam, quidquid voverat atque promiserat, reddet :
quia statim ut audivit, tacuit. 16 Sin autem contradixerit
postquam rescivit, portabit ipse iniquitatem ejus. 17 Istæ
sunt leges, quas constituit Dominus Moysi inter virum et
uxorem, inter patrem et filiam, quæ in puellari adhuc
ætate est, vel quæ manet in parentis domo.

Cap. 31 1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens : 2 Ulciscere prius filios Israël de Madianitis, et sic
colligeris ad populum tuum. 3 Statimque Moyses : Armate,
inquit, ex vobis viros ad pugnam, qui possint ultionem
Domini expetere de Madianitis. 4 Mille viri de singulis
tribubus eligantur ex Israël qui mittantur ad bellum.
5 Dederuntque millenos de singulis tribubus, id est,
duodecim millia expeditorum ad pugnam : 6 quos misit
Moyses cum Phinees filio Eleazari sacerdotis, vasa
quoque sancta, et tubas ad clangendum tradidit ei.
7 Cumque pugnassent contra Madianitas atque vicissent,
omnes mares occiderunt, 8 et reges eorum, Evi, et Recem,
et Sur, et Hur, et Rebe, quinque principes gentis : Balaam
quoque filium Beor interfecerunt gladio. 9 Ceperuntque
mulieres eorum, et parvulos, omniaque pecora, et
cunctam supellectilem : quidquid habere potuerant
depopulati sunt : 10 tam urbes quam viculos et castella

flamma consumpsit. 11 Et tulerunt prædam, et universa
quæ ceperant tam ex hominibus quam ex jumentis, 12 et
adduxerunt ad Moysen, et Eleazarum sacerdotem, et ad
omnem multitudinem filiorum Israël : reliqua autem
utensilia portaverunt ad castra in campestribus Moab
juxta Jordanem contra Jericho.

13 Egressi sunt autem Moyses et Eleazar sacerdos, et
omnes principes synagogæ, in occursum eorum extra
castra. 14 Iratusque Moyses principibus exercitus, tribunis,
et centurionibus qui venerant de bello, 15 ait : Cur feminas
reservastis ? 16 nonne istæ sunt, quæ deceperunt filios
Israël ad suggestionem Balaam, et prævaricari vos
fecerunt in Domino super peccato Phogor, unde et
percussus est populus ? 17 ergo cunctos interficite
quidquid est generis masculinis, etiam in parvulis : et
mulieres, quæ noverunt viros in coitu, jugulate : 18 puellas
autem et omnes feminas virgines reservate vobis : 19 et
manete extra castra septem diebus. Qui occiderit
hominem, vel occisum tetigerit, lustrabitur die tertio et
septimo. 20 Et de omni præda, sive vestimentum fuerit,
sive vas, et aliquid in utensilia præparatum, de caprarum
pellibus, et pilis, et ligno, expiabitur.

21 Eleazar quoque sacerdos ad viros exercitus, qui
pugnaverunt, sic locutus est : Hoc est præceptum legis,
quod mandavit Dominus Moysi : 22 aurum, et argentum, et
æs, et ferrum, et plumbum, et stannum, 23 et omne, quod
potest transire per flammas, igne purgabitur : quidquid
autem ignem non potest sustinere, aqua expiationis
sanctificabitur : 24 et lavabitis vestimenta vestra die
septimo, et purificati postea castra intrabitis. 25 Dixit
quoque Dominus ad Moysen : 26 Tollite summam eorum
quæ capta sunt, ab homine usque ad pecus, tu et Eleazar
sacerdos et principes vulgi : 27 dividesque ex æquo
prædam inter eos qui pugnaverunt egressique sunt ad
bellum, et inter omnem reliquam multitudinem. 28 Et
separabis partem Domino ab his qui pugnaverunt et

fuerunt in bello, unam animam de quingentis, tam ex
hominibus quam ex bobus et asinis et ovibus, 29 et dabis
eam Eleazaro sacerdoti, quia primitiæ Domini sunt. 30 Ex
media quoque parte filiorum Israël accipies
quinquagesimum caput hominum, et boum, et asinorum,
et ovium, cunctorum animantium, et dabis ea Levitis, qui
excubant in custodiis tabernaculi Domini.

31 Feceruntque Moyses et Eleazar sicut præceperat
Dominus. 32 Fuit autem præda, quam exercitus ceperat,
ovium sexcenta septuaginta quinque millia, 33 boum
septuaginta duo millia, 34 asinorum sexaginta millia et
mille : 35 animæ hominum sexus feminei, quæ non
cognoverant viros, triginta duo millia. 36 Dataque est
media pars his qui in prælio fuerant, ovium trecenta
triginta septem millia quingentæ : 37 e quibus in partem
Domini supputatæ sunt oves sexcentæ septuaginta
quinque : 38 et de bobus triginta sex millibus, boves
septuaginta et duo : 39 de asinis triginta millibus
quingentis, asini sexaginta unus : 40 de animabus
hominum sedecim millibus, cesserunt in partem Domini
triginta duæ animæ. 41 Tradiditque Moyses numerum
primitiarum Domini Eleazaro sacerdoti, sicut fuerat ei
imperatum, 42 ex media parte filiorum Israël, quam
separaverat his qui in prælio fuerant. 43 De media vero
parte, quæ contigerat reliquæ multitudini, id est, de
ovibus trecentis triginta septem millibus quingentis, 44 et
de bobus triginta sex millibus, 45 et de asinis triginta
millibus quingentis, 46 et de hominibus sedecim millibus,
47 tulit Moyses quinquagesimum caput, et dedit Levitis,
qui excubabant in tabernaculo Domini, sicut præceperat
Dominus.

48 Cumque accessissent principes exercitus ad Moysen, et
tribuni, centurionesque, dixerunt : 49 Nos servi tui
recensuimus numerum pugnatorum, quos habuimus sub
manu nostra : et ne unus quidem defuit. 50 Ob hanc
causam offerimus in donariis Domini singuli quod in

præda auri potuimus invenire, periscelides et armillas,
annulos et dextralia, ac murænulas, ut depreceris pro
nobis Dominum. 51 Susceperuntque Moyses et Eleazar
sacerdos omne aurum in diversis speciebus, 52 pondo
sedecim millia septingentos quinquaginta siclos, a
tribunis et centurionibus. 53 Unusquisque enim quod in
præda rapuerat, suum erat. 54 Et susceptum intulerunt in
tabernaculum testimonii, in monimentum filiorum Israël
coram Domino.

Cap. 32 1 Filii autem Ruben et Gad habebant pecora
multa, et erat illis in jumentis infinita substantia. Cumque
vidissent Jazer et Galaad aptas animalibus alendis
terras, 2 venerunt ad Moysen, et ad Elezarum sacerdotem,
et principes multitudinis, atque dixerunt : 3 Ataroth, et
Dibon, et Jazer, et Nemra, Hesebon, et Eleale, et Saban,
et Nebo, et Beon, 4 terra, quam percussit Dominus in
conspectu filiorum Israël, regio uberrima est ad pastum
animalium : et nos servi tui habemus jumenta plurima,
5 precamurque si invenimus gratiam coram te, ut des
nobis famulis tuis eam in possessionem, nec facias nos
transire Jordanem. 6 Quibus respondit Moyses : Numquid
fratres vestri ibunt ad pugnam, et vos hic sedebitis ? 7 cur
subvertitis mentes filiorum Israël, ne transire audeant in
locum, quem eis daturus est Dominus ? 8 Nonne ita
egerunt patres vestri, quando misi de Cadesbarne ad
explorandam terram ? 9 cumque venissent usque ad
Vallem botri, lustrata omni regione, subverterunt cor
filiorum Israël, ut non intrarent fines, quos eis Dominus
dedit. 10 Qui iratus juravit, dicens : 11 Si videbunt homines
isti, qui ascenderunt ex Ægypto a viginti annis et supra,
terram, quam sub juramento pollicitus sum Abraham,
Isaac, et Jacob : et noluerunt sequi me, 12 præter Caleb
filium Jephone Cenezæum, et Josue filium Nun : isti
impleverunt voluntatem meam. 13 Iratusque Dominus
adversum Israël, circumduxit eum per desertum
quadraginta annis, donec consumeretur universa
generatio, quæ fecerat malum in conspectu ejus. 14 Et

ecce, inquit, vos surrexistis pro patribus vestris,
incrementa et alumni hominum peccatorum, ut augeretis
furorem Domini contra Israël. 15 Quod si nolueritis sequi
eum, in solitudine populum derelinquet, et vos causa
eritis necis omnium. 16 At illi prope accedentes, dixerunt :
Caulas ovium fabricabimus, et stabula jumentorum,
parvulis quoque nostris urbes munitas : 17 nos autem ipsi
armati et accincti pergemus ad prælium ante filios Israël,
donec introducamus eos ad loca sua. Parvuli nostri, et
quidquid habere possumus, erunt in urbibus muratis,
propter habitatorum insidias. 18 Non revertemur in domos
nostras, usque dum possideant filii Israël hæreditatem
suam : 19 nec quidquam quæremus trans Jordanem, quia
jam habemus nostram possessionem in orientali ejus
plaga.

20 Quibus Moyses ait : Si facitis quod promittitis, expediti
pergite coram Domino ad pugnam : 21 et omnis vir
bellator armatus Jordanem transeat, donec subvertat
Dominus inimicos suos, 22 et subjiciatur ei omnis terra :
tunc eritis inculpabiles apud Dominum et apud Israël, et
obtinebitis regiones, quas vultis, coram Domino. 23 Sin
autem quod dicitis, non feceritis, nulli dubium est quin
peccetis in Deum : et scitote quoniam peccatum vestrum
apprehendet vos. 24 Ædificate ergo urbes parvulis vestris,
et caulas, et stabula ovibus ac jumentis : et quod polliciti
estis, implete. 25 Dixeruntque filii Gad et Ruben ad
Moysen : Servi tui sumus : faciemus quod jubet dominus
noster. 26 Parvulos nostros, et mulieres, et pecora, ac
jumenta relinquemus in urbibus Galaad : 27 nos autem
famuli tui omnes expediti pergemus ad bellum, sicut tu,
domine, loqueris. 28 Præcepit ergo Moyses Eleazaro
sacerdoti, et Josue filio Nun, et principibus familiarum per
tribus Israël, et dixit ad eos : 29 Si transierint filii Gad et
filii Ruben vobiscum Jordanem omnes armati ad bellum
coram Domino, et vobis fuerit terra subjecta, date eis
Galaad in possessionem. 30 Sin autem noluerint transire
armati vobiscum in terram Chanaan, inter vos habitandi

accipiant loca. [31] Responderuntque filii Gad et filii
Ruben : Sicut locutus est Dominus servis suis, ita
faciemus : [32] ipsi armati pergemus coram Domino in
terram Chanaan, et possessionem jam suscepisse nos
confitemur trans Jordanem.

[33] Dedit itaque Moyses filiis Gad et Ruben, et dimidiæ
tribui Manasse filii Joseph, regnum Sehon regis
Amorrhæi, et regnum Og regis Basan, et terram eorum
cum urbibus suis per circuitum. [34] Igitur exstruxerunt filii
Gad, Dibon, et Ataroth, et Aroër, [35] et Etroth, et Sophan,
et Jazer, et Jegbaa, [36] et Bethnemra, et Betharan, urbes
munitas, et caulas pecoribus suis. [37] Filii vero Ruben
ædificaverunt Hesebon, et Eleale, et Cariathaim, [38] et
Nabo, et Baalmeon versis nominibus, Sabama quoque :
imponentes vocabula urbibus, quas exstruxerunt. [39] Porro
filii Machir filii Manasse, perrexerunt in Galaad, et
vastaverunt eam interfecto Amorrhæo habitatore ejus.
[40] Dedit ergo Moyses terram Galaad Machir filio
Manasse, qui habitavit in ea. [41] Jair autem filius Manasse
abiit, et occupavit vicos ejus, quos appellavit Havoth Jair,
id est, Villas Jair. [42] Nobe quoque perrexit, et
apprehendit Chanath cum viculis suis : vocavitque eam ex
nomine suo Nobe.

Cap. 33 [1] Hæ sunt mansiones filiorum Israël, qui
egressi sunt de Ægypto per turmas suas in manu Moysi et
Aaron, [2] quas descripsit Moyses juxta castrorum loca,
quæ Domini jussione mutabant. [3] Profecti igitur de
Ramesse mense primo, quintadecima die mensis primi,
altera die Phase, filii Israël in manu excelsa, videntibus
cunctis Ægyptiis, [4] et sepelientibus primogenitos, quos
percusserat Dominus (nam et in diis eorum exercuerat
ultionem), [5] castrametati sunt in Soccoth. [6] Et de Soccoth
venerunt in Etham, quæ est in extremis finibus solitudinis.
[7] Inde egressi venerunt contra Phihahiroth, quæ respicit
Beelsephon, et castrametati sunt ante Magdalum.
[8] Profectique de Phihahiroth, transierunt per medium

mare in solitudinem : et ambulantes tribus diebus per
desertum Etham, castrametati sunt in Mara. 9 Profectique
de Mara, venerunt in Elim, ubi erant duodecim fontes
aquarum, et palmæ septuaginta : ibique castrametati
sunt. 10 Sed et inde egressi, fixerunt tentoria super mare
Rubrum. Profectique de mari Rubro, 11 castrametati sunt
in deserto Sin. 12 Unde egressi, venerunt in Daphca.
13 Profectique de Daphca, castrametati sunt in Alus.
14 Egressique de Alus, in Raphidim fixere tentoria, ubi
populo defuit aqua ad bibendum. 15 Profectique de
Raphidim, castrametati sunt in deserto Sinai. 16 Sed et de
solitudine Sinai egressi, venerunt ad sepulchra
concupiscentiæ. 17 Profectique de sepulchris
concupiscentiæ, castrametati sunt in Haseroth. 18 Et de
Haseroth venerunt in Rethma. 19 Profectique de Rethma,
castrametati sunt in Remmomphares. 20 Unde egressi
venerunt in Lebna. 21 De Lebna castrametati sunt in
Ressa. 22 Egressique de Ressa, venerunt in Ceelatha.
23 Unde profecti, castrametati sunt in monte Sepher.
24 Egressi de monte Sepher, venerunt in Arada. 25 Inde
proficiscentes, castrametati sunt in Maceloth.
26 Profectique de Maceloth, venerunt in Thahath. 27 De
Thahath, castrametati sunt in Thare. 28 Unde egressi,
fixere tentoria in Methca. 29 Et de Methca, castrametati
sunt in Hesmona. 30 Profectique de Hesmona, venerunt in
Moseroth. 31 Et de Moseroth, castrametati sunt in
Benejaacan. 32 Profectique de Benejaacan, venerunt in
montem Gadgad. 33 Unde profecti, castrametati sunt in
Jetebatha. 34 Et de Jetebatha venerunt in Hebrona.
35 Egressique de Hebrona, castrametati sunt in
Asiongaber. 36 Inde profecti, venerunt in desertum Sin,
hæc est Cades. 37 Egressique de Cades, castrametati sunt
in monte Hor, in extremis finibus terræ Edom.
38 Ascenditque Aaron sacerdos in montem Hor jubente
Domino : et ibi mortuus est anno quadragesimo
egressionis filiorum Israël ex Ægypto, mense quinto,
prima die mensis, 39 cum esset annorum centum viginti
trium. 40 Audivitque Chananæus rex Arad, qui habitabat

ad meridiem, in terram Chanaan venisse filios Israël. 41 Et
profecti de monte Hor, castrametati sunt in Salmona.
42 Unde egressi, venerunt in Phunon. 43 Profectique de
Phunon, castrametati sunt in Oboth. 44 Et de Oboth
venerunt in Ijeabarim, quæ est in finibus Moabitarum.
45 Profectique de Ijeabarim, fixere tentoria in Dibongad.
46 Unde egressi, castrametati sunt in Helmondeblathaim.
47 Egressique de Helmondeblathaim, venerunt ad montes
Abarim contra Nabo. 48 Profectique de montibus Abarim,
transierunt ad campestria Moab, supra Jordanem, contra
Jericho. 49 Ibique castrametati sunt de Bethsimoth usque
ad Abelsatim in planioribus locis Moabitarum.

50 Ubi locutus est Dominus ad Moysen : 51 Præcipe filiis
Israël, et dic ad eos : Quando transieritis Jordanem,
intrantes terram Chanaan, 52 disperdite cunctos
habitatores terræ illius : confringite titulos, et statuas
comminuite, atque omnia excelsa vastate, 53 mundantes
terram, et habitantes in ea. Ego enim dedi vobis illam in
possessionem, 54 quam dividetis vobis sorte. Pluribus
dabitis latiorem, et paucis angustiorem. Singulis ut sors
ceciderit, ita tribuetur hæreditas. Per tribus et familias
possessio dividetur. 55 Sin autem nolueritis interficere
habitatores terræ : qui remanserint, erunt vobis quasi
clavi in oculis, et lanceæ in lateribus, et adversabuntur
vobis in terra habitationis vestræ : 56 et quidquid illis
cogitaveram facere, vobis faciam.

Cap. 34 1 Locutusque est Dominus ad Moysen,
dicens : 2 Præcipe filiis Israël, et dices ad eos : Cum
ingressi fueritis terram Chanaan, et in possessionem
vobis sorte ceciderit, his finibus terminabitur. 3 Pars
meridiana incipiet a solitudine Sin, quæ est juxta Edom :
et habebit terminos contra orientem mare salsissimum.
4 Qui circuibunt australem plagam per ascensum
Scorpionis, ita ut transeant in Senna, et perveniant a
meridie usque ad Cadesbarne, unde egredientur confinia
ad villam nomine Adar, et tendent usque ad Asemona.

5 Ibitque per gyrum terminus ab Asemona usque ad
torrentem Ægypti, et maris magni littore finietur. 6 Plaga
autem occidentalis a mari magno incipiet, et ipso fine
claudetur. 7 Porro ad septentrionalem plagam a mari
magno termini incipient, pervenientes usque ad montem
altissimum, 8 a quo venient in Emath usque ad terminos
Sedada : 9 ibuntque confinia usque ad Zephrona, et
villam Enan. Hi erunt termini in parte aquilonis. 10 Inde
metabuntur fines contra orientalem plagam de villa Enan
usque Sephama, 11 et de Sephama descendent termini in
Rebla contra fontem Daphnim : inde pervenient contra
orientem ad mare Cenereth, 12 et tendent usque ad
Jordanem, et ad ultimum salsissimo claudentur mari.
Hanc habebitis terram per fines suos in circuitu.

13 Præcepitque Moyses filiis Israël, dicens : Hæc erit
terra, quam possidebitis sorte, et quam jussit Dominus
dari novem tribubus, et dimidiæ tribui. 14 Tribus enim
filiorum Ruben per familias suas, et tribus filiorum Gad
juxta cognationum numerum, media quoque tribus
Manasse, 15 id est, duæ semis tribus, acceperunt partem
suam trans Jordanem contra Jericho ad orientalem
plagam. 16 Et ait Dominus ad Moysen : 17 Hæc sunt
nomina virorum qui terram vobis divident, Eleazar
sacerdos, et Josue filius Nun, 18 et singuli principes de
tribubus singulis, 19 quorum ista sunt vocabula. De tribu
Juda, Caleb filius Jephone. 20 De tribu Simeon, Samuel
filius Ammiud. 21 De tribu Benjamin, Elidad filius
Chaselon. 22 De tribu filiorum Dan, Bocci filius Jogli.
23 Filiorum Joseph de tribu Manasse, Hanniel filius Ephod.
24 De tribu Ephraim, Camuel filius Sephthan. 25 De tribu
Zabulon, Elisaphan filius Pharnach. 26 De tribu Issachar,
dux Phaltiel filius Ozan. 27 De tribu Aser, Ahiud filius
Salomi. 28 De tribu Nephthali, Phedaël filius Ammiud. 29 Hi
sunt, quibus præcepit Dominus ut dividerent filiis Israël
terram Chanaan.

Cap. 35 [1] Hæc quoque locutus est Dominus ad
Moysen in campes tribus Moab supra Jordanem, contra
Jericho : [2] Præcipe filiis Israël ut dent Levitis de
possessionibus suis [3] urbes ad habitandum, et suburbana
earum per circuitum : ut ipsi in oppidis maneant, et
suburbana sint pecoribus ac jumentis : [4] quæ a muris
civitatum forinsecus, per circuitum, mille passuum spatio
tendentur. [5] Contra orientem duo millia erunt cubiti, et
contra meridiem similiter erunt duo millia : ad mare
quoque, quod respicit ad occidentem, eadem mensura
erit, et septentrionalis plaga æquali termino finietur,
eruntque urbes in medio, et foris suburbana. [6] De ipsis
autem oppidis, quæ Levitis dabitis, sex erunt in
fugitivorum auxilia separata, ut fugiat ad ea qui fuderit
sanguinem : et exceptis his, alia quadraginta duo oppida,
[7] id est, simul quadraginta octo cum suburbanis suis.
[8] Ipsæque urbes, quæ dabuntur de possessionibus
filiorum Israël, ab his qui plus habent, plures auferentur :
et qui minus, pauciores : singuli juxta mensuram
hæreditatis suæ dabunt oppida Levitis.

[9] Ait Dominus ad Moysen : [10] Loquere filiis Israël, et dices
ad eos : Quando transgressi fueritis Jordanem in terram
Chanaan, [11] decernite quæ urbes esse debeant in
præsidia fugitivorum, qui nolentes sanguinem fuderint :
[12] in quibus cum fuerit profugus, cognatus occisi non
poterit eum occidere, donec stet in conspectu
multitudinis, et causa illius judicetur. [13] De ipsis autem
urbibus, quæ ad fugitivorum subsidia separantur, [14] tres
erunt trans Jordanem, et tres in terra Chanaan, [15] tam
filiis Israël quam advenis atque peregrinis, ut confugiat
ad eas qui nolens sanguinem fuderit. [16] Si quis ferro
percusserit, et mortuus fuerit qui percussus est, reus erit
homicidii, et ipse morietur. [17] Si lapidem jecerit, et ictus
occubuerit, similiter punietur. [18] Si ligno percussus
interierit, percussoris sanguine vindicabitur. [19] Propinquus
occisi, homicidam interficiet : statim ut apprehenderit
eum, interficiet. [20] Si per odium quis hominem impulerit,

vel jecerit quippiam in eum per insidias : 21 aut cum esset
inimicus, manu percusserit, et ille mortuus fuerit :
percussor homicidii reus erit : cognatus occisi statim ut
invenerit eum, jugulabit. 22 Quod si fortuitu, et absque
odio 23 et inimicitiis quidquam horum fecerit, 24 et hoc
audiente populo fuerit comprobatum, atque inter
percussorem et propinquum sanguinis quæstio ventilata :
25 liberabitur innocens de ultoris manu, et reducetur per
sententiam in urbem, ad quam confugerat, manebitque
ibi, donec sacerdos magnus, qui oleo sancto unctus est,
moriatur. 26 Si interfector extra fines urbium, quæ
exulibus deputatæ sunt, 27 fuerit inventus, et percussus ab
eo qui ultor est sanguinis : absque noxa erit qui eum
occiderit. 28 Debuerat enim profugus usque ad mortem
pontificis in urbe residere. Postquam autem ille obierit,
homicida revertetur in terram suam. 29 Hæc sempiterna
erunt, et legitima in cunctis habitationibus vestris.

30 Homicida sub testibus punietur : ad unius testimonium
nullus condemnabitur. 31 Non accipietis pretium ab eo qui
reus est sanguinis, statim et ipse morietur. 32 Exules et
profugi ante mortem pontificis nullo modo in urbes suas
reverti poterunt, 33 ne polluatis terram habitationis
vestræ, quæ insontium cruore maculatur : nec aliter
expiari potest, nisi per ejus sanguinem, qui alterius
sanguinem fuderit. 34 Atque ita emundabitur vestra
possessio me commorante vobiscum. Ego enim sum
Dominus qui habito inter filios Israël.

Cap. 36 1 Accesserunt autem et principes familiarum
Galaad filii Machir filii Manasse, de stirpe filiorum
Joseph : locutique sunt Moysi coram principibus Israël,
atque dixerunt : 2 Tibi domino nostro præcepit Dominus ut
terram sorte divideres filiis Israël, et ut filiabus Salphaad
fratris nostri dares possessionem debitam patri : 3 quas si
alterius tribus homines uxores acceperint, sequetur
possessio sua, et translata ad aliam tribum, de nostra
hæreditate minuetur. 4 Atque ita fiet, ut cum jubilæus, id

est, quinquagesimus annus remissionis advenerit,
confundatur sortium distributio, et aliorum possessio ad
alios transeat. 5 Respondit Moyses filiis Israël, et Domino
præcipiente ait : Recte tribus filiorum Joseph locuta est.
6 Et hæc lex super filiabus Salphaad a Domino
promulgata est : nubant quibus volunt, tantum ut suæ
tribus hominibus : 7 ne commisceatur possessio filiorum
Israël de tribu in tribum. Omnes enim viri ducent uxores
de tribu et cognatione sua : 8 et cunctæ feminæ de
eadem tribu maritos accipient : ut hæreditas permaneat
in familiis, 9 nec sibi misceantur tribus, sed ita maneant
10 ut a Domino separatæ sunt. Feceruntque filiæ
Salphaad ut fuerat imperatum : 11 et nupserunt Maala, et
Thersa, et Hegla, et Melcha, et Noa, filiis patrui sui 12 de
familia Manasse, qui fuit filius Joseph : et possessio, quæ
illis fuerat attributa, mansit in tribu et familia patris
earum. 13 Hæc sunt mandata atque judicia, quæ
mandavit Dominus per manum Moysi ad filios Israël, in
campestribus Moab supra Jordanem contra Jericho.